

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всяка Петък. Цвѣто-та за един годинк с едно бѣло меджадие и половина, а за шестъ мѣсѣца три четвърти отъ бѣло меджадие. Спомоществованія-та трбова селажка да ся предплатиши и да ся испращаша въ пощи, въ групи или въ пощески табаки (пукове) Турски, Иамски, Пруски, Руски или Француски, на Редактора-то у Американс Казън отъ Паризир.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЬКЪ, ФЕВРУАРИЙ 6, 1876.

Брой 6.

НАЧАЛО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО.

V.

Невѣрою ли е да ся даде едно особено откровение отъ Бога на човѣкъ-тѣ?

Въ предыдущий-тѣй брой доказахъ, че едно особено откровение отъ Бога не е никоимъко нито именно, а въ настоящий-тѣ разгѣдами да ли е иенброято че такова едно откровение ся е дило.

На този вѣрокъ иниятъ отговори вѣрата, че ако човѣкъ имѣтъ нужда отъ единъ особено откровение, то не вѣрою съ щото Богъ да имъ е дълъ, защото той никога не прави онако което е излишно. Ако човѣкъ-тѣ можатъ да научатъ отъ природъ-тѣ чрезъ собственитетъ съ сънъ всичко онако, което е нуждъ за тѣхно-то прѣвърътване и иначо благосъстояние, тогава не вѣрою че Богъ имъ е дълъ по-много чрезъ едно особено откровение. Ако напротивъ човѣкъ-тѣ не съ въ състояние да научатъ сънъ отъ природъ-тѣ, то имъ е нуждъ-тѣ истинъ за тѣхно-то съ благосъстояние, тогава не е не-вѣрою съ Създалъ-тѣ имъ е дълъ едно особено откровение.

Нека проче испитати да ли имъ познаніе необходимо за благосъстоянието на човѣкъ-тѣ, което тѣ не могатъ сънъ да научатъ отъ природъ.

Човѣкъ-тѣ ся нуждайтъ отъ ибъкое известно познаніе за Върховното-го Същество, върху добъ-та, върхъ което съъръвънъ зависи и настоящето и бѫдещето имъ благосъстояние. Човѣкъ-тѣ ся нуждайтъ отъ ибъкое известно познаніе за пристрастното-го управление, на което тѣ съ подчинени и споредъ което настонищъ-тѣ имъ дѣлности и бѫдещето имъ различните си опредѣлвания. Човѣкъ-тѣ имѣтъ нужда да ся научатъ да ли душа-тѣ имъ ще предъявляватъ да съдѣстествуваатъ сълъдъ-тѣ на тѣло-то, и ако тѣ ще съществуваатъ, да ли тѣхно-то състояние въ други-тѣ същъ си опредѣлъ-тѣ спроводъ-тѣ имъ въ този същъ; още, ако бы това да е така, какво поведение трбова да иматъ въ този същъ за да придобъватъ едно честито положение въ бѫдещини-тѣ. Човѣкъ-тѣ ся нуждайтъ да ся уверятъ да ли могатъ да си простятъ греховете-тѣ имъ, ако могатъ, какво трбова да направятъ за да получатъ прощеніе.

Горбачевъ-тѣ вѣрокъ съ не съмъ интереси, но и практики и отъ голяма важностъ. За тѣхъ човѣкъ-тѣ ся нуждайтъ да знамъ повече ишо отъ догатъ колкото острумъни и да бѫдатъ, и отъ приложението колкото вѣроятни и да бѫдатъ. Човѣкъ-тѣ ся нуждайтъ отъ едно ибъкое, опредѣлено, положително и вѣрно познаніе за

тѣни въпросъ. Човѣкъ-тѣ въ състояніе ли съ сънъ да придобъватъ таково познаніе безъ едно особено откровение отъ Бога?

За да рѣшатъ този вѣрокъ, не е нужно да ся занимаватъ съ философскими вѣроятніята за природъ-тѣ способности на човѣкъ-тѣ. Ийъ можатъ да разумѣятъ иной-добъ че можатъ да направятъ човѣкъ-тѣ въ тѣ отъношението, като земята подъ винагищо що съ действително направляни тѣ. Човѣкъ-тѣ въ миньо-то съ упражнявали всички-тѣ съ сънъ да научатъ всичко, че имъ могатъ да научатъ тѣ народъ-тѣ прославени за умственни-тѣ имъ дарби и философскими-тѣ имъ способности, и съ сънъ продължаватъ да прѣз много ибъкое. Какво бы съдѣстствието на прилагателните-тѣ трудове и на неупоримъ-тѣ изслѣдования на тѣни народъ? Какво са бѣзъножи философъ-тѣ избога да научатъ върху тѣни предъявятъ до вѣре-то, до когато Иисусъ Христосъ ся почи на земя-тѣ?

Тѣ съ сънъ да придобъятъ икъе известно познаніе, или да добъдатъ ибъкое положението на увѣжданъ върху тѣни предъявятъ. Даже въ време-то на Сократа, Соинти-тѣ съ сънъ присъвали на старъ-тѣ прияди и съ сънъ подиграватъ съ истинъ-тѣ избога. Енцикликъ-тѣ съ упътвани че всичко тѣни произошло отъ случай и отъ волѧ-тѣ на човѣкъ. Тѣ съ отъзвѣшили ибъкое безсъмртнѣе-то на душа-тѣ и съ сънъ придаватъ на удоволствието на този същъ. Споредъ ученич-тѣ на Новата-тѣ Академия (основаны 244 г. при Р. X.) човѣкъ-тѣ не съмъ да упътвани че всичко тѣни произошло отъ случай и отъ волѧ-тѣ на човѣкъ. Тѣ съ отъзвѣшили ибъкое безсъмртнѣе-то на душа-тѣ и съ сънъ придаватъ на удоволствието на този същъ. Споредъ ученич-тѣ на Новата-тѣ Академия (основаны 244 г. при Р. X.) човѣкъ-тѣ не съмъ да съмъ бѫдатъ въ никоя истинъ. Прѣли рождене-то Христово ибъкоеобразни-тѣ Римляни не събрали че имъ бѫдящи животъ. Като и Цезаръ изрази-ли гали идея въ Римската Сената.

Изъ общо ибъкое между ученич-тѣ, които мыслили сериозно и съ труда старателно да рѣшатъ задача-тѣ на човѣкосто-то създаваніе и назначение. Тѣ общо съ жалостъ съ исповѣди, че тѣ, присъчи-ти съ сънъ, не съ могли да откриятъ истинъ-тѣ.

Сократа, ибъкое-заблѣгътъ-то лице въ време-то извѣстно, умѣръ на съмъніе за безсъмртнѣе-то съ. Платонъ, може би иин-способнѣй-тѣ отъ всички-тѣ древни философи, опи-калъ ибъкое-заблѣгъ-то съ Бога и за душа-тѣ. Той казалъ на ученич-тѣ съ да не очакватъ отъ него ибъкое по-вѣче отъ дотатъ. Той казалъ че: «Ини трбова да чикамъ съ тѣрпѣніе до ибъкое, или единъ Богъ, или ибъкое вѣдомъ човѣкъ да имъ привнесъ-тѣ и религознъ-тѣ имъ дѣлности, и отдалъ мяркъ-тѣ отъ очи-тѣ имъ». Цицеронъ въ същностн-е-то съ Богове-тѣ, казахъ: «Всички-тѣ ибъ-

ка са заключаватъ въ дълбокъ вѣ-
чностъ».

Опълканія-та на ибъкое-отлични-тѣ философи съ ибъкое-добъ-тѣ отговори на вѣрокъ-та да ли човѣкъ-тѣ въ време-то, въ което Иисусъ Христосъ ся почи на земя-тѣ, бѫдъ способенъ съ-
дѣстствието въчно-то знаніе, ко-
ито бѣше имъ потрѣбно.

И понеже ибъкое-образованіе-тѣ не са
могли да научатъ ибъкое-отлични-тѣ за истин-
го Бога, последни-тѣ съ сънъ предъ-
лагатъ на сънъ-тѣ, на забъдузданія-тѣ и на
бесъръмъ-тѣ назъвани на иллю-
зионистъ-то.

Тъ упътвани чи-то-то за ибъкое-
то на богове-тѣ и на богини-тѣ съ, които съ
прѣвънъ-то добрѣтели, но още и
всички-тѣ страсти човѣкосто, като
отъщението, жестокостъ, неизѣдрожностъ
и похотъ. Тѣ имъ съ сънъ кланятъ съ
ибъкое-бодрѣтели-тѣ обряды. Въ ибъкое-
цвѣтувъ-тѣ дни на Коринфа, между
онци, които са считани за святы, са
имѣли бѫдущи-тѣ посвѧтили на Вера-
Репула-тѣ въторъ-тѣ книга на
Репулака-тѣ говори за гибелено-то
пливие на характеры-тѣ, които съ сънъ
принесали на богове-тѣ. Кланяни-тѣ съ
скоро заприличан на богове-тѣ, които съ
които тѣ съ сънъ кланятъ, и обществено-
то съвѣтъ съ разрѣтъ. Кланяни-
тѣ съ човѣкъ-тѣ даже не съмъ из-
ѣзъбли-ти отъ обицъ-то разрѣтъ.

Народъ-тѣ съ съмѣръти не само
на бесъръмъ-то способностъ, но още и
на неизѣдрожностъ жестокостъ. Въ Римъ,
человѣкъ-тѣ съ бѣни убийстви просто за
едно заблѣгъ-то. Тѣ съ бѣни при-
надъли съ боръ-сънъ съ други и съ
зъвръ-тѣ.

Ибъкое-зарвъръ-тѣ видъ на
работо-то е скъдъстванъ и въ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ.

Изъ общо ибъкое между ученич-тѣ, които мыслили сериозно и съ труда

старателно да рѣшатъ задача-тѣ на човѣкосто-то създаваніе и назначение.

Тѣ общо съ жалостъ съ исповѣди, че тѣ, присъчи-ти съ сънъ, не съ могли да откриятъ истинъ-тѣ.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да

направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

Народъ-тѣ съ съмѣръти не само
на бесъръмъ-то способностъ, но още и
на неизѣдрожностъ жестокостъ. Въ Римъ,
человѣкъ-тѣ съ бѣни убийстви просто за
едно заблѣгъ-то. Тѣ съ бѣни при-
надъли съ боръ-сънъ съ други и съ
зъвръ-тѣ.

Ибъкое-зарвъръ-тѣ видъ на
работо-то е скъдъстванъ и въ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ.

Изъ общо ибъкое между ученич-тѣ, които мыслили сериозно и съ труда

старателно да рѣшатъ задача-тѣ на човѣкосто-то създаваніе и назначение.

Тѣ общо съ жалостъ съ исповѣди, че тѣ, присъчи-ти съ сънъ, не съ могли да откриятъ истинъ-тѣ.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да

направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

Народъ-тѣ съ съмѣръти не само
на бесъръмъ-то способностъ, но още и
на неизѣдрожностъ жестокостъ. Въ Римъ,
человѣкъ-тѣ съ бѣни убийстви просто за
едно заблѣгъ-то. Тѣ съ бѣни при-
надъли съ боръ-сънъ съ други и съ
зъвръ-тѣ.

Ибъкое-зарвъръ-тѣ видъ на
работо-то е скъдъстванъ и въ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ.

Изъ общо ибъкое между ученич-тѣ, които мыслили сериозно и съ труда

старателно да рѣшатъ задача-тѣ на човѣкосто-то създаваніе и назначение.

Тѣ общо съ жалостъ съ исповѣди, че тѣ, присъчи-ти съ сънъ, не съ могли да откриятъ истинъ-тѣ.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да

направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

Народъ-тѣ съ съмѣръти не само
на бесъръмъ-то способностъ, но още и
на неизѣдрожностъ жестокостъ. Въ Римъ,
человѣкъ-тѣ съ бѣни убийстви просто за
едно заблѣгъ-то. Тѣ съ бѣни при-
надъли съ боръ-сънъ съ други и съ
зъвръ-тѣ.

Ибъкое-зарвъръ-тѣ видъ на
работо-то е скъдъстванъ и въ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ.

Изъ общо ибъкое между ученич-тѣ, които мыслили сериозно и съ труда

старателно да рѣшатъ задача-тѣ на човѣкосто-то създаваніе и назначение.

можностъ на ученич-тѣ си да познаватъ и да говорятъ за приблѣдъвани-тѣ ловини, но та не е можила да имъ открие ибъкое срѣдство за изобово-
дѣніе-то на народъ-тѣ отъ тѣхъ. Уже-
ствено-то разрѣтъ не е можно да
избръзва правителствъ-тѣ разрѣтъ-
народъ-тѣ, въ неизѣдрожъ-то си, прѣ-
дади съ сънъ на едно ибъкое идолопоклон-
ство, което произнесъ наимъ-голѣмъ-тѣ
разрѣтъ и жестокостъ.

Споредъ свидѣтельство-то на ибъкое-
мѣдъ-тѣ и на ибъкое-честъ-тѣ отъ самъ-
тѣ древни философи като Сократа, Платона,
Цицерона, Сенека и др. човѣкъ-
ибъкое-тѣ съ иламъ-тѣ посвѣдъ съ
собено откровение отъ Бога.

Да ли и диведицтвъ-тѣ вѣ-
дъ-тѣ разгѣдами въ ид-
ицъ-тѣ брой.

ФРАНКЛІНТЪ И БЕЗВЪРНІЦИ-ТЪ
ВЪ ПАРИЗЪ.

Венецианъ Франклинъ, когато билъ
посланикъ въ Парижъ, че имъ у-
дѣлъ съ иламъ-тѣ и ученич-тѣ въ
года 1776, че имъ отъ знаменитъ-тѣ лица въ
Франція, и като съ разг҃овъри върху
разрѣтъ, дѣлъ до конца и за Христо-
вътъ-то. Тъ починалъ ярко да
разг҃овъри върху този разрѣтъ,
като съ иднѣврѣнъ-тѣ въз-
дѣлъ-тѣ и отъ ибъкое-тѣ разрѣтъ.
Народъ-тѣ съ съмѣръти не само
на бесъръмъ-то способностъ, но още и
на неизѣдрожностъ жестокостъ. Въ Римъ,
человѣкъ-тѣ съ бѣни убийстви просто за
едно заблѣгъ-то. Тѣ съ бѣни при-
надъли съ боръ-сънъ и които тѣ дѣ-
лъ съ иламъ-тѣ отъ ибъкое-тѣ разрѣтъ.
Ибъкое-зарвъръ-тѣ видъ на
работо-то е скъдъстванъ и въ Граци-
и и въ Римъ. Ибъкое отъ Граци-
и и въ Римъ.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да
направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да

направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

Съмѣръти на собственѣ-то съ ибъкое-
то не е познаніе на Бога. Човѣкъ-
ибъкое-та философия не е можила да

направи ибъкое отъблъжъ-то да бѣ-
зъмрътвъ-то.

впечатление у умове—тъ на пристрастъвници—тъ. Тъ казали че това е оно да си хубавъ—тъ съчинъ, чо то си тули или пропози. въ всяка—тъ искали да научатъ имъ—тъ на книжата, и то смъртните—тъ, и да ли всички—тъ чистъ бѣха единако прѣходни. Франклинъ съ засимъ лице имъ казала, че тъли книга е изъна съ тиками прѣходни на перфумъ, и че тъ съзала Байбъ на кошето—тъ казали че не чинъ ишио. «Азъ за кошето», рекъ той, «една чистъ отъ молитви—тъ на пропора Абакумъ».

Такива съ человѣціи-тѣ конто обежждаат птиціи-тѣ на Библії-тѣ; человѣци конто никогда не съ іхъ испытвали съ вниманіе за да узнаютъ съдѣржаніе-то ѹ.

ИСТОЧНИЦИ—ТЪ ИЛИ ГЛАВА—ТА НА РЪКЪ НИ.ГЪ.

Придала несколько головы педагогу на выставке — *Нью-Йорк Хардкор*, проводимой Г-жой Стейбл из галереи Азрика, — да на выставке А-др., Линнингтонской публичной библиотеке и миссионерской, когда при другом извлечении и истечении — в руки Ниц. Альянс дал ей достоинства описано на выставке Стейбл пакеты А-др., Линнингтона, и много этого же в своем пакете пакетов пакетов. Но оно еще не было напоминанием истечения — в руки Ниц, Линнингтон не искала, да ее сырье в Европе, в Стейбл съездила в Америку. Линнингтон стала спасать Альянса она же изменила место, на то посыпала из разбрасывания Альянса.

и земли. Вбран-тъ мъ чеерн слути земли и умръ-тъ то-го и по занесенъ, и источникъ бръзъ въ Азрикъ, и отъ тамъ съма земъ съ единъ собесънъ, каторъ, ко-то Азрикъ-то правлешъ широчо бѣ-штиято за него, и съ завесъ въ Азрикъ. То съ погребъ въ Востени-щъ, Азрикъ, обѣ-то съ аварата само цирекъ или много знаменитъ лица.

Приѣхъ илько мѣсяцъ Стапей наѣтъ отъ Азрика съ пѣдъ до доспѣка дѣло-то, което Ішнгъшъ оставъ не-исполнено. За това му вакхунъ ше из-
давиавъ Ню-Йоркъ Хералдъ и Лондонъ-
скіи Дейлъ-Телеграфъ. Отъ него съ
са пріенъ писма на 15 Май 1875г. Съ
него имъ 300 думъ Азрикъ, отъ
които пѣдъ были вскорѣзы, а други
носили частѣ-тъ за едно мило напоръ.
Тъ тогашъ бѣлъ достигнали до съ-
да около 770 мили и нѣкѣтъ
отъ брѣзъ-тъ на море-то.

Воз та патувіть тобі ім'я ільвік-
ко бітва, с зумінні ти дивачи, и из-
губіться от другари-ти сі діама Ан-
гличан и 120 душ от Азрінських
ти сі вонищами. Но пай-пой тобі
стінами, до едо зесро кастр в А-
зрівка, кого сі наречи Віктор Ні-
кінська. Той склоняй віноре-то сі и
не ходбодяй піво-то езеро. То в 230 мі-
лін даю и 180 мілін широко. Ріка-та
Літва истини от това езеро, но ез-
еро-то сі пильни от діл голімі ріки,
кошто пакт от кима когозаводи. Е-
зеро-то і не гедус праця от єз-
аватора. На заході от това езеро низ-
водо, кого сі наречи Альберт Ні-
кінська. Станіци казна в пись-то сі,
чи піль за даданів извори-ти на рі-
ві, кошто сі прилуч вінторог. Нікін-
ська, и не писаня како езеро сі Альберт Нікінська. Іні ваддада че той
де сарши ти работи, и че це піз-
нівсько написло и єзиро источником-
ко Иль, што за толоза годим сі

Anmioxil 65 Cupiis.

АНТИОХІЯ.

Апостолъ йи-ко на два града спо-
менихъ въ Ноинъ—Запѣтъ. Поръв-
шъ тѣъ болѣзни въ рѣкѣ—Оротѣ,
20 мили отъ устѣ—то иѣ иѣ столь-
ничи—ти на цѣла Сирія. Той бѣ осно-
ванъ отъ Селевекъ Нигатара, и нареченъ
него на имене—на башъ ту Аль-
юбъхъ. Този градъ се слави отъ Иве-
нора, като дѣлъ богатъ и обра-
зованъ. Той се е считалъ имено като
григорий градъ въ Римскъ—да, държава.
Мъстономоженъ—то, посредъ много-
го лесъ и лакъ—ти потоци, бѣше
околично красно и здраво : отъ онече се
изпиралъ на пологъ—ти и на пъть—
ти къ Александрия, и Цариградъ,
и въ градъ възно къ гробищата—ти. Апо-
столъ бѣ отъ горнаго прибрежища за-
Ерецъ—ти, и отъ послѣ за Христоими-

въ, която бѣхъ призованъ и наследи
Селекъ Никаторъ да сънаследя
тамъ. Отлично-го име Христіанъ съ
приложи тукъ за първъ пътъ на по-
доводателъ-тъ Иисусъ, Дънъ 11;
29, 16; 23; 1. Гал. 2; 11. Римъ-тъ
царе, Веселинъ и Титъ, съ покъзахъ
много благородни къмъ гози градъ, и
послѣ той стана прочутъ по раскоши-
те-та и пороцъ-тъ си. Малко грав-

и впереди въ съмнѣи градъ
съ пострадали по-тѣхъ
блажи отъ него. Много паки той еъ
очти съсънъи отъ землестрѣженія,
но отъ кото на 1822 побутъ четвѣр-
тъ часть отъ населеніе то му,
кое броеніе тогашъ около 20,000 души,
егъ този градъ съзвани Антиаг.

АЛЕКСАНДРЯ.

Александрия в прорути градъ въ долинѣ Египетъ, положенъ между Средиземно-то море и езеро-то Маріутъ, не дальше отъ ней-западно-то устие на Нилъ. Той биде основанъ отъ Александра Великаго, 332 год. преди Р.Х., населенъ отъ Греци и Евреици посещенъ.

стокъ и Олипидъ, и съдѣе време ста-
къ и по голѣнникъ и по богатство вто-
рый градъ съдѣе Римъ. Старый—тъ градъ,
коло 15 зиши околовърстъ, населява-
ше ся отъ 300,000 свободныхъ гражда-

портъ-тѣ на морѣ-то до портъ-тѣ на
Канонъ, прѣзъ цѣлый-тѣ градъ прѣмѣ-
нува една великолѣпна улица, 2,000
шага широка, и достава единъ изглѣдъ
на корабы-тѣ въ пристанище-то, было
и сѣверъ въ Сѣрѣднємъ-то морѣ;
и сюда на югъ въ Маріутск-го езеро.

По смерти же на Александра, на ко-
торого тэло было поставлено в зоне
города, Александрия стала царев-
ской столицей на Египте, под Итолос-
ким именем, и достигла до наивыс-
шей тэльги в бывшем. Пръль наци-
онально-го на пары-го три кинозала подле
дома име, негово-го слава бывша
на высоких степенях. Най-занятни-
е философия ёжено от Истока, тэль
от Греции и от Рима, стихах ся
за знани; в отличии же, в
всякой отдаче на шумах-ца ся напи-
ши в него. Помимо этого, париж-
ской тэльги от тэла редк. царей, системы музей-
ной, библиотек-ой тэльги от 700,000 тома
и других подобных заведений. При сми-
рении же на Клеопатру, 26 г. пр. Р. X.,
Александрия поддала из рабства-го на Рим-
скую и, скато, кака има наивыс-
шая тэльга, слава пръль почею от хлад-
ного, то ся подчини на Хадиана Ом-
бру, 646 г. сльд. Р. X.

Сергия—ла Александрии, или Сквира, занимала само около осма-тк
ост от христолопхоне-то на ста-
тии град. Великолепният храмо-
въ съ бил пробръзнат в гола земя
и въ бъдни църкви, а великолепният
валент — въ долин и въ по-
известен языц. Градът, който е
старо време бѣ толдов прочут на тър-
говища, — га и съ мореплавателю-то, съ
което е просто пристанъце на Каиръ,
беше изграден съ скърдени съ-
станици — га на търгът. Улиците-тъ
имаша толкова тѣсни, че хитлерът може-
да простира рогози от единич-
ни порти на противоположните-тъ,
да ги завинава от горното-
пленце. Населението от състън-
ти Арапи, Конти, Евреи и Арменци.
Европейският народъ ги нарекоха пы-
лица тука, ако икономистът (а-
вторът) имъ замъжилъ Европей-
ци и стоки съ истори.

Григорий-твн или Александрийский-твн
водь по Свято-Юлианскому Ниссану са израи-
тии тух от 72-ми учени Епра,
отъ това той са нарече прѣводъ-твн
Демедесст-твн.
Много Епра са заселихъ въ този
градъ тѣмъ че искоро сѣдѣ като той
основа. Иосифъ (историкъ-твн) казна
Александрия саъ низъ назначиъ е-
хъ особи махалжъ въ градъ-твн, и

Гърци-тѣ. Фило, който самъ живѣлъ тамъ въ времѣ на Христосъ, подтвърдилъ че, отъ седъ-тѣ части на градъ-тѣ, Езрен-тѣ съ населявали дѣлъ-тѣ. Споредъ изложеніе то му, въ него времѣ съ живѣли въ Александрия и въ други Египетски градове, не по-малко отъ единъ милионъ Езрен; но това число съ видъ да е преувеличено.

КОПЕРНИКЪ

До прийди 16-ї вікі, схвіт-ть не имало, точкою понятіє за панівністю системи. Теорія, якото ся присміяло, юбочу вуху тому прийде оть Халдеман-г., Егіпет-г., Гаріон-г., але оть друг-ї времені народу, описана землю, якото напіснощю и катеродточію на венеції-г та, концепцію небесного—го пространство. Сподаль таємія, Сланце-г, Місцев-г, Венера, Меркурій, и друг-ї планеты и звезды, ся вартило около зем-ї. Таке щаско прийди Р. Х., Пітатор и нимні дробами Григорій «Іллюсіон» ся имало понятіє за едако по-гочанським системе; но ідея-то членико-е одно непознаної та, и че зем-ята ся вартило окolo него, а бывала поміна противна на обопо-го мійніс, што-то не ся присміяла дзвін и оть фі-лософія-г.

При възраждане-то на науката-т въ
на исканства-та в 14-ти и в 15-ти
векъ въ университетът са обявиле
по-голямо внимание към Астрономия-
та, но систематично са учили въ
тъкъ не бил по-добра отъ системата
на Аристотел, на Птоломей и на
другите древни Астрономи, които
представлявали същите-то и пакети-
та да съврътат око земя-т. Най-
надолу дошли време за възраждане-
то на точни-т науки, поддържани
отъ Платона и отъ Аристотел, спо-
ред които земя-т е центъл със земи-
та и съществу-т. За възраждане-то на
тези науки съвътът изложи на Ни-
кола Коперник. Той се родилъ въ
1473 г., Февр. 19, въ градът торис
на прусеци. Той са училъ за лекар
отъ Кравенскиятъ университетъ, но
математикъ-та, Астрономия-та и Астро-
номичното било имъ-любими-т му
предмети. Още въ младът сън годи-
ши, той ималъ големъ ревност за да
са оличатъ въ Астрономия-т, и за то-
ва го отпращахъ въ Италия, и постап-
ши въ Болонскиятъ университетъ съ
цели да учи тази наука. Продължав-
ши съ единъ отръбъ на учителя му на
Астрономия-тъ, относително за из-
стините на земя-тъ, осъ, било пръ-
во-то, което изблъзгъло въ ума-т му
съзлание за тогавашното чисто
за пакети-т система. Отъ боло-
ния той отишъ въ Римъ, дълъ
изкачъвъ пръвъ ученъ Математикъ-т съ
голями усъхъ, и също създалъ пра-
ви, съпъречно, до които му позволя-
ватъ обстоятелствата, астрономич-
ните съ наблюденія.

Когато са завършили вътчеството си, Конопницки станжал Архидиаконски един от церквите. Тогава той се разшири да посвети живота сън на три идиша, именно: да извирши духовни-тъ съ дължности, да посвяти и да изпътува бъдещи-тъ болни даромъ, и да съдийда да учи любими-тъ съ предъмъти. Жалитието му било положено на такова едно място, щото то било

блюдений. Казалось че думки-тв, които той извршил в стъни-тв на живите-то си, за да наблюдава промянване-то на земята-тв преди земетресението (подземнина-тв), са виждани и до днес. Мисли си че той са учредил въз пръвчесто-тв на Имаго-роя-тв пиннетна теория, още в 1507, но той са придумали за дълго пръв за обявии инициативи-то си, която е било съществуване противно на тогавашното мнение на физи-тв човеческата рода. Въз него-то време математически-тв ордари са били твърде прости, в геодеските-тв не са били още открити. Единичните-тв ордари, които Конопницки имал за да прави своя-тв наблюдения били два, направени от чаково дърво, съ линии за хъбка забължаване с мастило. По този начин той посветил много години за да докаже теорий-тв си. Най-послед около 1530, той извршил съчинението-то си, в което изяснява цикъл-тв система, на която главно-то учение било неподвижността на Сълнце-то в център-тв на пиннетна-тв система; а колкото видимо-то му движение, и за промянването-то на дено-тв и на нощи-тв, той ги отделя на годишни-тв и на дневни-тв движения на земя-тв.

Ученый-тай на Концепции науки
стали известны на иноземных ученых
маже, когда пришли с прилично-го
уважением; но той, кто знал, что че-
нье посреще гольмо противление от стра-
ти-тай на по-гольма-тай часть на че-
ловеческий-ти роды, когда **бы** была
учена на синта майбие-то что «зена-тай
на неподвижный-ти центре на вселен-
ия-тай» не само было майбие, което са-
поддикрало за наий-истинно предъ-
ковама пакове, но и за сято, не дар-
жалъ до го обнародва. Единъ от при-
тель-тай му, обуче, коюту то бывше
своякою теорией-тай си, даржалъ да
обнародва на 1540 единъ изводъ от
съчинение-ти му въ една брошюре,
безъ да тури име-то си на неей.

Тя не избудила неодобріє, и скъшто лице як пречитанію вторій патрі въ скълькохъ годинахъ съ именемъ си. И въ дѣвъ изданіи ученица были прѣнанеси открытию на Ипполита Концепции. Обыкъ това прѣмъ единъ учень жажда, на имене Еразмъ Рейнхольдъ, въ одно съ свое съчиненіемъ, което тобъ изобразилъ, говоря за новыя въ науки съ голыми, почетъ, и нарѣзъ съчинителъ-имъ вторымъ Итологомъ. Кошерникъ хвъ-послъ съ убралъ отъ прѣстола-ти си да даде съчиненіе-го си да съ печатью. Шюлькъ съ начиненіемъ, единъ скъзываиши мъ си цркви, но той

само го получилъ въ 1543. Май 23, съмъ чакъ часове прѣдъ надхванието си.

Теорія-та на Концепция така станала извѣстна на свѣтъ; но было по причинъ на съмътъ-та му, было по другу идейно обстоятельству, та извѣдлила неодобрение отъ инквизиціи въ този прѣмъ. Колкото повече, обаче, та си распространявала, толкова повече противници-тѣ ѝ са упоминали. И ако съчинителъ-тѣ и приемъ-тѣ поискали въ та да не са били обезвъзночни отъ инквизиціи, то единъ вѣдъ следъ тѣхъ, всички-тѣ описъ, които поддържалъ иwegовъ-та теорія, били прѣслѣдваны съ такавъ жестокостъ, каквато грубый-тѣ фанатизъ и небѣжественъ-тѣ прѣдразсъдъ съ мокъди да извъзмъ Истината-та, обаче и затигна никога; та може да си издумъ ивъзло прѣмъ, но ивъзло прѣбръ разо или ясно

з замке прилично-то си ишто. Така было и с Коперниковъ тѣоріей. Тыль треба да винимашъ, обаче, да не превеличашъ дѣло! — въ Коперниковъ това отношеніе, како става често системо-та, кото въсичко-то е, въ бытъ дѣстивано едно разлигане, въ което е единъ отъ онзи, които съ спомогатъ. Както видахъ, съѣхъ-та дѣлъ въ Нижегородъ за парче-та искъ въ този системъ; той дѣлъ въ Коперниковъ дѣлъ съѣхъ изнумираване-то на земля, той, призывающъ пакъ изнумиране-то на философъ-та къмъ пакъ, за дѣто уголийши вѣроностъ-та, на систем-та и чрезъ своя-тѣ прѣстъяни и доказателства; за съъвременни-о доказаване на тази системъ, обаче, съѣхъ-та дѣлъ въ Копенхагъ, на Гамбургъ, на Пютонъ и на други. Имѣли-то доказателство, което Коперниковъ можешъ да приведе въ подъ на систем-та си, е било прости-тѣ изнумиране по които той изнисълъ главни-и видими движени на небесни-тѣ тела. Той е бѣзъ погрешка въ изнуми-ти-то си, че движени-та си всички-и небесни, тѣла си кръгобозрими, ка- си са въодълъ отъ идсъ-тѣ, че едно рѣсто тѣло трабда да си движи кръгобозримо. Имѣлъ-то същностъ чистъ на Коперниковъ-то съчинение съ отдаван-и, въ което той изнисълъ, за прѣзъ-жъ, промененіе-то на 4-тихъ врем-а на годинъ-та и повирчени-то на подвиденостъ-та и обратни-тѣ движ-и на планетъ-тѣ. Той е можилъ, обаче, да изнисъ само срѣданъ-тѣ движ-и; за да обезпечи неправдоподобни-и въ той, былъ принуденъ да присъ-ди системъ малъ кръговъ, кото-го привлечъ на Итоломовъ-тѣ.

ЕГИПЕТЪ.

Въ послѣдній връстъ въ Египетъ е
становило отварянието на новыи тѣх-
есбъни садианци съ голямъ переномъ-
ни угощението, видено отъ странъ-
и на Подервянъ-та, 50 садиани отъ
сичинъ-та Европейски народъ са си
заселили. Отъ три-тѣ садиани, на
които въдомство-то се подразделяло
отъ Хедиенъ-та, един-то ще за-
дила въ Кипъръ за Сидрий-тъ и Го-
рски-тъ Египетъ; второ-то въ Александрий-
ка за занапредъ-тѣ полонии на Дол-
жностъ Египетъ: а трето-то — въ Из-
точникъ-та историкъ-та половина на
послѣдниятъ Египетъ. Никакъ подо-
бръ примеръ не може да си имѣри
въ всеобщата-история за едно тол-
ко велико и коренно нововведеніе.

Правитељство, којој са почувштави
и свој-тѣ воених или морских или
промышлених слабости, съ землии вой-
ници, или корабленици и художни-
ци от други земи, ни ислеши при-
брока иза исторій-тѣ, або един
брока да тирсы от други армии
генофони да управитеље-то на Ири-
аде-го. И особено стратно илцо
за един Источник Господаря, само-
постан външн отножиен въ землии
и тѣкоја управляла, да прибогие
от такава единѣ кѣрка. Странно, зано-
же то е едно символово уставление отъ
императори-то; едно отричане отъ о-
бщи вѣсты, којо спорѣа Источни-
и придана, общана и прибаждади-
теликеси само на главы-ти на Дар-
вичахъ. Колко странно и да е, о-
че, прѣти-та да логически-то посъ-
ловитане на началь-ти по конто-

— е управлял Египет.
— на Хедивъ — е да разбъди
— то безсъзнателно —
— засплю — на сън състонъ, и да
— излязти на стъпки на който-
— ли Европейски народи са наимен-
— Стариан — та му сън били разно-
— но, во ъ много отношения не съл-
— ни призовани; защото народът е
— съзнателен. Бышишъ — управление е
— имало способности — та му и да
— създава — та му; за това той не може
— създавати изведелъ. Извънъ — та
— създаванія и стремежъ съл да зададут
— външнѣто на продължително —
— течение. Големъ усилия съл да полагат
— прорубдение — то на самосознаніе-
— и на дѣятелностъ — та му. Нови
— славянски ордъни са съзвели въ
— честъ, но тъй малък поясь съл съ-
— сиси. И за това, други мъртвъ
— придо да са земятъ. Тези мъркъ съл
— образование въ ученица — та и въ съ-
— учница — та. Въ първата — та доста улуч-
— ши съл съзирали вече и надлежда
— съзгълъ успѣхъ. За въ втората
— не съл съзирали между ку-
— ти — та — членовъ съзидени съл ну-
— ги — та качества за садини, Хедивъ
— е призовал Европейци за тълъ-
— жълъ. Сега остава да съдятъ тълъ
— то, но попечителъ, за посредничество
— и за съзиданіе, съзиданіе и съзиданіе

АКЪ СЯ ПРАВЯТЬ САЧМЫ-ТЪ.

Здание-то, въ което ся правят сани-тв въ много язакъ, като еднакъ на 12 — 15 лата, и въобще съ оно-гъ. Отизъ, които са виждали чистъ при Сераскер-Капийнъ въ традъ, могатъ да си представятъ че съ почи толкова язакъ колкото сан-ин-га въ което правят санчи-та. Ледовитъ-тв възвишаватъ оловно-то рибникъ-тв на върхъ на високия хълмъ съ машинъ, и тамъ го свиватъ едно съто. Като примишна прѣзъ о-то олово-то пада надолу като отъ около 100 лъжкѣ височине, санки-тв постъпенно истинуватъ и падатъ въ един гръденъ съводъ. Колагъзни съ водъ въ студено прѣмътъ отъ язакъ, съ то съмръзватъ не-чите и ставатъ греди ; но еднакъ-то стопено-то олово не могатъ само себе си гладъ да съмръзнатъ падать и да станатъ околестъ отъ тонки, залити доина-тъ имъ частъ на-скоро и тай тѣ изгортъятъ изсториенъ като гюзде. При та, когато стопено олово истина съ да са образуя на четвъртъ кубичесъ образъ, а не на околестъ. Но съ изнамръзъ че ако въ олово-то ся тури налязъ арсеникъ (мини-мъ), тогава щомъ капакъ-тв прѣмъ-тъ съ то-то, тъ почнатъ да са обра-затъ на кончета. Единичъ-тв обача-

ставать съышанные тоны.
Таки сучки ся извеждат из тропы—
сяди машины, и тогава добры—
отобрать и гу туты на страну,
тоны-тв пакъ гонят и пресыщают—
богось туты добри-тв сучки в е—
в пазенде машины (клиники) като
размножитъ съ пылью (от косто—
приятъ полыни). Тогава ваяхъ-тв
заньтыть скоро ся единъ машина, и
нашко връче сучки-тв ся дустросятъ
бр. Но тогъ тв ся расподелятъ го—
мы отъ малки и ся искисватъ в се—
съ проданъ.

— Ика един благородна и усвідчена начиння за да отмежує на неправедна критики; този начиння е като виршана работата-така проба. Този е самият истинен путь, чрезъ който гробъ да се възстанови противъ неправедни критики, името това, иквой ще почне да се изправи, да разиска, че са брани и защитници съ цялъ до изобилство. Ако се занете в много смущения и проблеми, ище загуби в безноля и пресрещу много време, когото трябва да посети възможностите работи.

зывай-тъ патѣ, а Сатана посрѣща
и, които са отстравливатъ отъ този

личие-то на юдъртъ-тъ състонавеше-то такива ищца прѣзъ живътии им, когото ще бѣдѣтъ желаеми умириане-то им. Съпѣтъ-та иниціо ужасно въ себе си, но живътии им е, който ѹк прави такава.

и съдѣнъ человѣкъ е онъ, който е склоненъ да пріема поученія отъ него; съдѣнъ е онъ, който може да зъмѣтъ наклоности; богатъ е онъ, който е задоволенъ отъ самого себя.

Писаніе ии заповѣда да ся ю-
часто, иъ не да правимъ *дѣлги*
твы.

ЗО ИСКА ХРИСТОСЪ
ОТЪ НАСЪ?

- Покаяние.** — «Ако си не покаете, да таца ще заганете». *Лука*, 13; 3.
Вѣра. — «Които вѣрува въ Сина искрено и честно; а които не вѣрува и имена имъ да види животъ; но Божий оставъ на него». *Иоан.* 3; 36.
Молитва. — «Казуашъ имъ още и какъ грѣбона всѣкога да са моли- до си не обѣзѣватъ». *Лука*, 18; 1.
Неповѣдание. — «Всички, които имъ менъ прѣдъ човѣците—тѣ, че иско- мили и изъ него прѣда Отца моего, и съ небеса. А които си отрѣчи отъ прѣда човѣците—ти, че са отрѣчи- отъ него прѣда Отца моего, и съ небеса». *Мат.* 10; 32, 33.
Принесение. — «Зѣ хлѣбъ, и бѣлъ приложи го, даде имъ и рече: е тѣло то, коещо си за вѣсъ- това прѣзѣте за мое вѣспомни-
Лук. 22; 19.
Благословие. — «Издѣлъ, прече, на- вѣчници ти народъ, и краѧщи- ви имъ то же и отъ Сина и Симы и

Братисла Любовь — «Так е мой-
новъдъ, да имате любовь по ме-
си. како вы азъ възлюбихъ».

ль 15 ; 12.

КОИ СЪ ПРИТЕЛИ НА ИСУСА

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница съ изданіемъ оскільки Петровъ. Цвята за одинъ годинъ єю бѣло меджидиѣ и половина, а за шесто мѣсяца при четырехъ та же бѣло меджидиѣ. Споможе власнія та
прѣбоя всіхъ да съ прѣблѣзаніемъ а да съ испрашаніемъ о полна, а зъ группъ або съ пошуками паклубъ (буловъ) Турски, Польски, Пруски, Русски или Француски,
на Редакторъ-у въ Американъ Хана изъ Цариграда.

Брой 7.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТРЪКЪ, ФЕВРУАРІЙ 13, 1876.

ДА ЛИ ДЕВЕНАДЕСЕТЫЙ ВѢКЪ
ИМА НУЖДА ОТЪ ЕДНО ОСО-
БЕННО ОТКРОВЕНІЕ ОТЪ
БОГА?

Въ прѣдѣлумъ-тъ съ брой доказы-
ваниемъ чѣмъ-тъ въ прѣмѣ-то, въ
коемъ Иисусъ Христосъ съ нозы на
землю-тъ, икакъ крикъ не нужда-
ется и прѣзъ тѣхъ годинъ съѣтъ-
е съ направліемъ бѣзъ усѣхъ въ на-
уки-тъ и въ науку-тъ. Освѣніе
изъ архитектурѣ-тъ и въ властелѣ-
тъ ильиницѣ-тъ съѣтъ стогъ иного по-
горѣ отъ дреши-тъ. Сциліонъ на-
пѣдѣлъ е иланъ кѣмъ едикъ по-насокѣ
цивилизациѣ. Тонъ като е тѣлъ, икакъ
може да прѣимъ чѣмъ-тъ прѣдъ
дадесетъ икакъ е иланъ нужда отъ
особено откровеніе отъ Бога, то пакъ
да утверждатъ чѣмъ-тъ не съ нужда-
вично отъ него. Нѣкъ може да скажетъ
чѣмъ-тъ въ настоющій-тъ вѣкъ
съ направліемъ тѣхъ усѣхъ въ фило-
софи-тъ, што такова едино открове-
ніе о вѣце нуждно. Така ли е?

Настинѣ съѣтъ-тъ съ направліемъ тѣ-
лъ и усѣхъ въ новечето отдалѣніемъ
на знаніе-тъ, но въ вѣнѣ-тъ вѣтъ
всемъ-тъ отдалѣніе той самѣтъ не съ
направліемъ иланѣкъ напредъ. Настинѣ
съѣтъ-тъ съ неустроимъ старинѣ
въ саборѣ голыми съѣрвонъ отъ а-
строномичесихъ, геологическихъ и хими-
ческихъ истинъ; но той останува, яко
турикъ Бѣлий-тъ на странѣ, въ прѣ-
жно-то съ иланиемъ отъ праствен-
ніи и духовнѣ-тъ истинъ. Той е от-
крытия много, чѣмъ сладѣдатъ съѣтъ,
и въ ильиницѣ-тъ прѣмѣне да даже у-
тверждатъ чѣмъ-тъ незможно до го от-
крытия. Ильиницѣ-тъ науки, съ откры-
законъ-тъ на конто вещественій-тъ
съѣтъ съ подчиненіемъ, е тоѣ оставатъ
человѣкъ-тъ онѣ въ голямо нѣжество
за духовнѣ-тъ законъ, на конто пра-
ственій-тъ естество на человѣка съ подчиненіемъ и споредъ конто вѣнѣ-тъ
тої назначеніе може да съ определѣ-
ніемъ Головы-тъ въспросъ, конто вѣнуетъ
всѣмъ разсадителемъ умъ, за Бога и
за душн-тъ, человѣческы-тъ иадростъ
не е можна, да ги рѣши. Всички-тъ
изследуванія на иланѣкъ-тъ 18 иланъ
не съ могли да отговорятъ на вѣро-
смъ-тъ, конто голова много съ ску-
шивали дреши-тъ философи. Иланъ не
знаєши нико естественій-тъ науки,
нито прѣзрамъ откровеніе та имъ;
напротивъ, родили ся че толковъ ино-
го отъ учени-тъ илаже съ занимавши
съ изслѣдованіе-то и естественій-тъ
съѣтъ, иконою како гоѣтъ открытии
иланѣкъ похъ истина; при всене това
ли е чѣхнѣ-тъ открытия, колицо
полезни или чудесни и да съ, не син-

блывать человѣкъ-тъ съ нова отъ ко-
его най-много съ нуждѣтъ. Астрономъ
може да отпраша телескопъ-тъ съ кѣмъ
небеса-тъ и отпраша съѣтъ и системы
на съѣтъ иланѣкъ съ просто о-
ко, но въ състоніи ли е той да от-
крытия Сладѣдатъ-тъ на всични-тъ тѣи
съѣтѣ? Може ли да илакъ, кой е той,
да е той, да илакъ и кое
и гонъ-тъ воля относительно за нашъ
ролъ. Той не може.

Чудесни съ открытия-та на Химінѣ-
тъ, за съѣтъ-тъ на вещественій-тъ
тѣа, но може ли той да расцѣнитъ
человѣкъ-тъ душъ и да ли еже скаже-
тъ-тъ, да илакъ и въ наистинѣ нѣ-
гъ иако же бѣще ще буде състоніе-то
и съѣтъ-тъ? Съѣтъ-тъ, може ли
никога не съ нѣкакъ таквма ла-
зленіи на жестостъ, злобѣ, и сквер-
нѣ, какватъ са слухи тогава въ
прочутъ-тъ и стони. Настинѣ не
треба да отдаватъ всични-тъ ужасни
злени на Френсисъ-тъ революціи на
откровеніе прогласеніо-то бѣзѣрѣ въ
Парижъ, но пакъ твардъ е явно че
когато гоѣтъ хърии на странѣ Е-
англие-то Христосъ, той съ това са
притоги да съ прѣдъ на всични-тъ
страсти на человѣческого сърдце.

Чѣхнѣстъ-тъ на Парижъ-тъ
Комуни, съѣдъ скоропашъ-тъ обсада
на Парижъ отъ Пруссии-тъ, подавля-
ватъ сильнъ тази истина.

Неко читателъ-тъ да размѣлъ до-
бръ думы-тъ на Французскіи истори-
ци: «Въобразили ли сте си какво
бы стапило съ единъ человѣкъ, съ едино
общество и най-послѣ съ человѣ-
ческ-тъ родъ, койко религія-та съ
назначеніе-то, нито лабораторіи-та
може да отпраша да ли грѣхъ-та може
да прости или человѣческ-то съди-
ре съ прѣвѣти. Иланъ съ нуждѣтъ отъ
едино особено откровеніе отъ Бога за
да ни отпраша тѣа пѣтина толкова, коли-
ко дреши-тъ Греци и Римляни съ
иланѣкъ отъ него.

Нико да не мысли че иланъ може-

да останиши въ неѣственіе-то на

тѣи дрени народъ, тѣа тѣа прѣ-
зимъ безъ да земънъ участъ и иланъ въ

тихъ-то и праственіо отпаденіе. Чело-
вѣкъ-тъ съ съ упраздни отъ разѣт-
вѣтъ само тогава, когато съ познавши
главни-тъ истина съ истина Бога,

за тѣхнѣ-тъ отговоръти на него, за

послѣднѣ-тъ съде и за прѣпое-
тие-то.

Исторія-то проче, и дрени и но-
ва, докъде че человѣкъ-тъ имѣтъ кра-
ни, нукала отъ едино особено отк-
ривеніе отъ Бога, и съѣдѣлано не съ
нѣвѣрното че Богъ имъ е далъ.

ОСВОБОДЖЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУ-
ЮЩИЦЪ-ТЪ ЗЛІНИ.

Нико не отрича че много злени съ-
ществуващи въ всака земја и въ вся-
кихъ дрени. Тѣа съ напират на само
между парварскы-тъ народы, и да
и между образованіи-тъ. Законъ-тъ на съ-
амъ-тъ най-образованіи Правителства
свидѣтельствува че такви злени изо-
блюватъ. Какви строги закони пар-
меніи-тъ и народни-тъ съѣтѣ въ Е-
вропа и изъ Америки са принудени да
правятъ, за да занепатъ народъ-тъ отъ
кражми, обирь, измѣни и убийства! Ка-
каки строги наказаніи тѣи правите-
ства съ принудени да налагатъ за да

зашцициватъ подданницѣ-тъ си отъ на-
паденіе-тъ на злодѣи-тъ! Гоѣтъ
войскъ и брони-тъ кораби въ Е-
вропа — сама-тъ срѣда на пынзин-тъ
цивилизациѣ — снѣдѣте иствовать че на-
роди-тъ е съ още прѣтвореніи съ пла-
ченіи злени. И пакъдѣт и да отпра-
вятъ погадѣ-тъ си, каки наказаніи бѣ-
дностъ, нѣжество, злокази и раз-
прѣтъ въ всични-тъ съѣтѣ и клас-
сове на общества-тъ. Вѣнѣцъ-тъ из-
прашива въ настоящіи тѣи е, како мо-
жеме да съ избавимъ отъ тѣи злени,
общественни и народни злени?

Нако мыслатъ че иланъ можеме да
са избавимъ отъ тѣхъ чѣзъ веществен-
ното благоденствіе; други — чѣзъ
умѣствено-то образованіе; а трети —
чѣзъ праственіо прѣобразованіе. Ка-
кто якви-тъ рѣшаватъ какви ажвов
треба да отпраша всични-тъ ужасни
злени на Френсисъ-тъ революціи на
откровеніе прогласеніо-то бѣзѣрѣ въ
Парижъ, но пакъ твардъ е явно че
когато гоѣтъ хърии на странѣ Е-
англие-то Христосъ, той съ това са
притоги да съ прѣдъ на всични-тъ
страсти на человѣческого сърдце.

Чѣхнѣстъ-тъ на Парижъ-тъ

Комуни, съѣдъ скоропашъ-тъ обсада

на Парижъ отъ Пруссии-тъ, подавля-

ватъ сильнъ тази истина.

Парни-тъ считатъ тѣа съѣтѣ ли-
шени и сради-тъ, когто промъл-
ваетъ отъ тѣхъ, когто праствененіе и
лавенъ источникъ на тѣи злени. Спор-
едъ тѣхнѣ-тъ иланѣкъ человѣкъ-тъ
ще ся обходицъ добръ, ако съ си саб-
дени съ тѣа съѣтѣ-тъ си тѣръ, и ще
струватъ зло само когто страдатъ отъ
физическіи злени. Съѣдѣлано тѣа
считатъ вещественіо-то благоденствіе
за иланѣ-тъ и вѣдостаточно-то
общество-тъ, когто че человѣкъ-тъ и
общество-тъ треба да съѣдѣлано
отъ тѣи злени, и за това тѣа съѣ-
дѣватъ да подобрии на вещественіо-
то съѣтѣ на себе си и на други-тъ.
Тѣа съ трудатъ да отпраша рудини, да
построятъ фабрики и желѣзница, да
подобриятъ земѣдѣліе-то, да учи-
жатъ тѣа гризби-тъ, и по всички
 начини да улучшаватъ вещественіо-то
благоденствіе на человѣкъ-тъ и на об-
щество-тъ.

Иланъ е че ила истина, да иѣвѣлъ
на това иланѣ. Человѣкъ-тъ имѣтъ не
само умѣствено и праственено естество,
но още и физическо; и тѣа страдатъ
ако това послѣдно-то съѣпрабрата-
ти и нукала-тъ имѣтъ несъмѣдни.
Истина е още че между физическо-то
и умѣствено-то и праственено-то съ-
ѣтѣ на человѣкъ имѣа здѣнѣ тѣа
съѣтѣ, и че праственни-тъ му хар-
актеръ не е съървънъ неизвѣдни.
отъ физическо-то къ съѣтѣ. Безъ
съмѣдни иного иланѣ тѣа излиши пропа-
затъ отъ бѣдностъ и отъ иланѣнїи. Съ-
ѣдѣлано тѣа прѣобразованіе по-
стяватъ ужно че дѣво съ трудатъ да

ЗОФИИА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорища са издади езакъв Петако. Има-ти за една година е един бъло меджидие и половина, а за шестъкъмсено при четвъртина от бъло меджидие. Спомоществуват-ти тръбва езакъв да се предплатиши и да си испрашаш от полица, с група или от пощенски тапиари (пуклове) Турски, Нямски, Пруски, Руски или Франкуски, на Редактор-му в Американски Лаг в Цариград.

Година 1

ПАРИГРАДЪ. ПЕТЬКЪ. ФЕВРУАРІЙ 20. 1876.

Број 8

КАКЪВЪ ВИДЪ ДОКАЗАТЕЛЬСТВА
ИМА ЧЕ БОГЪ ДѢЙСТВИТЕЛНО
Е ДАЛЬ ЕДНО ОСОБЕННО ОТ-
КРОВЕНИЕ НА ЧЕЛОВѢЦЫ-ТЪ?

Въ послѣднѣ-тѣ два броя доказахъи че человѣцъ-тѣ иматъ краинъ нужда отъ едно особено откроеніе отъ Бога. Нашествиа имамъ право да загло-чить само отъ това, че такова откро-еніе дѣйствително съ едною да въз-вѣши-тѣ; но като смы ублѣденіе че тѣ иматъ таквата краина нужда, то и ми съмъ приготвени безпристрастно до раз-гледанія доказателства-та за такова от-кровеніе.

Християнство е основано на Евангелие-то Христово и утвърдява че тъкът Евангелие е единично особено откровение от Бога; че то са различаващи всички-тъй други религии и по качество-то и по количество-то на доказателства-та със които поддържа то-то утвърждение.

Христианство—стоп върху една историческа основа и пръвствате исторически доказателства, и съдователно признават—и то могат да съиспитат чрезъ строго и беспристрастни исторически изследвания. Когато земята в внимание колко от съдъветелства—за други исторически събияния са си изгубили, удавдими са на Божие—то провидение, което е спасило пръв 18 веков толкова свидетелства за началото на Христианство—и за исторически събияния върху конто то са основана.

Християнство—то обиче има да поднесе и други доказателства оствърни и исторически—тъ. То представя самът Евангелий и доказва от само—то и къде съдържано божественно—то си начало. Тъй два вида доказателства са от—дълни, но не със независими един от други. Тъ съм подтвърдявам един други. Нашата сега ще изложим вкрат—ка естество—то на два—та вида дока—зателства.

1. Исторически-тѣ доказательства.
1) Има исторически доказательства че единъ человѣкъ, нареченъ Иисусъ Христосъ, альбѣтвительно е живѣлъ въ Палестинѣ прѣдъ иѣзукомъ 18ѣка, и че той е обивчава себи се за Сына Божій пратенъ отъ Бога за да спасе человѣкъ.

ци-ть от гръхов-тѣ имъ.
2) Историческъ доказателства чѣ нѣколько вѣковъ прѣдъ рожденіе-то на Иисуса Христа много подобны прѣдѣчнъ сѧ какъ говорятъ отъ професии-та доходженіе-то на единъ божественъ извѣстникъ — за прѣтъ, за иѣвѣ-то и за начинъ-тѣ на рожденіе-то му; и за начинъ-тѣ на животъ-тѣ му на смерть-тѣ му; именъ още довольно истори-чески доказателства чѣ искажени-я тѣлъ подобны прѣдѣчнъ сѧ съ испы-таніемъ тощо на подобеніе-то, чѣ искажен-

3) Имя исторически доказательства

как Иисус Христос се бил ивъ-заб-
длително-то лице, кое то е живо ив-
кота на земя-та; че той са отличил
от всички-тъ други човекови по прав-
съществено то съъщество на животъ-
ти си, по небесна-та мадрост на у-
ченіе-то си, по чудеса-то които са на-
правил, и по изскресеніе-то си отъ
мъртвъ-тъ и по възнесеніе-то си на
небе-то.

4) Има исторически доказателства че Иисус е имал едно външне, което и по качеството си и по размерите си е било най-изпълнено то във сърцето. Историята свидетелствува че не го външне, не се е ограничавала само върху собствените му народ, но че то са простирали и върху други-тъ народи, народи и образовани; че то не са е ограничавали само във неговият възърх, но че то са правдявали пред един и период от 18 века; и то не е произошло на само един извикано преобразование във време-тъ, обичай-тъ и върху учредения-тъ на народ-тъ, но че то произвело още и един смел духовен преврат върху един-тъ на човечество-тъ.

Ако има исторически доказателства достаточни да подтвърдят горепечени-
ните точки, то Християнство-то стои
върху едни основи, които не може да
са покънати.

II. Доказателства отъ съдържанието на самиятъ Евангелие.

1) Едно бритиско изследование на характери-тъй и на учени-то по Иисуса Христос, както си описват в Евангелия-та, не ѝубътълностните-тъ, че такива човеки, като Матей Евандър и Йоний Рибър-тъ, не биха можали да опишат такъзи характери, ако той действително да не е съществувал; че тъ, понеже са били необразованни човеки, не биха можали да напишат такива учени дощето не са били действително изазвани от Христос; още, че ако Иисус Христос, роден в Вилемстад, откърхан в Изарезия — едно село забързано по небъжество-то и за разпръсканост-та на жители-тъ си — и положен от малодостъп-ти си на всички-тъ пръдаладки в Европейския пропът, е бил известният тамълъ, какъвто Евангелистът го опишва да е бил, и да е учил действително учени-тъ, които си привнесват, че то трайда да е имало едно по-високо начало, отколкото просто едно човешко-тъ; и навъсоче, че не е било възможно да такава мащадрост да е произвъдяла от Изарезия, и такова пристрастно съзвръщество от човешкост-тъ разпръскано.

2) Едно внимателно сравнение на учени-тъ на Евангелие-то съз учени-тъ на проповед-те, към която приложават

— Следовательно же из Евангелия

3) Съвершенство то на Евангелието, като едно божествено откровение, доказва че то трябва да е написано от Бога. То има божествени качества и следователно то трябва да е от Бога.

До тух ный изложихъ какъ видъ доказательства имъ че Богъ дѣйствител-
но съ даль едино особенно откровеніе
на человѣцы тѣ. Но-послѣ ще прѣ-
ставимъ отъ врѣмъ на врѣмѧ иконы отъ
саны-тѣ доказательства.

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩЫ-ТЪ ЗЛЫНЬ.

Въ инижай-ть брой ный разгледахъ
минъе-то на онци, които придо-
лагатъ бѣдностъ-ти въ источникъ-ть
иа съществующы-ть злини, и които
считатъ въешествие-то болгестнѣе
тото срѣдство, чрѣзъ което можеши да
се освободимъ отъ тѣхъ, и доказахъ
иа това срѣдство, ако и да е полезно,
е недостаточно.

Сега ний ще разгледамы инъи-то на
опыти пръобразователи, които пръдпо-
лагат че неизжество-то е источникъ-
тъ на тъзи злини, и които считатъ ум-
ственск-та образованостъ като сред-
ство за освобождение-то ни отъ тъхъ.

Това последн-то миъне е по-высоко и по-събрало съзествие-то на човека отголосът на пръв-то. Според пръв-то човекът е само малко измъчено от едно безлъчево животъ, по-много разито инициите от други-по-животи, но пак един животъ на което им-голямът ѝ нужда възникъ. Според последн-то миъне, обаче, човекът са счита за сло-весно същество, на което характеризира и поведението-то, ако до твърдъкът и да са влязат от един-което на място, никъде не са управляват от него. Според това един-което неизвесто-то, а не бъдностът, е истиничът на здрави-тя, кон-то разслабляват и разпръскват член-вици и обществи. Създавателите привързател-ти, които поддържат то-ва на мястое, са групата да образуват народъ-т. Тяхна-тъка е да разбъ-дят един- дух на изследване и на изпитание, и да доставят познания на народъ-т. Тъ чинят народъ-тъ у-чицица и една висока писменостъ то-гавно средство за това. Тъ упо-требяват всички-тъ възможни сред-ства чрез които настася - на народъ-т да може да си съвърши съпознани-е и умственни-тъ ѹ сили да са раз-влязат и да са узрънати.

Най-благородните човекът не бы

я противна на такива усній, но на-
против той що є єуди, зашто їх
є єуди. Никой благородивши че-
ловека не бы жалъ тихо такива усній
да ся наказатъ; напротив той ще
сподобивъ за умокненіе-го да за усній-
вненіе-го иль. Невѣжество-
го, безъ склонніи, источниковъ на
многомъ земли и вскої членовъ-
лопроцеса иль садистивство чрезъ
члены, чрезъ една висока писмен-
ностъ, чрезъ читанія, публичныи
бинарніи и чрезъ всевозможи други
всевозможи средства за просвѣщеніе-го на
народѣ-та и за развитіе-го на устано-
вѣ-ти сѧ. При всимъ това мій
задача на голію забудженіе, то счи-
тавши умствено-го образование и раз-
витие-то какъ главное средство за освобо-
женіе-то на членовъ-ти въ общест-
вѣ-то за счастливіе-ти земли.
Това я лино отъ факта-то че піевѣ-
щество-го не есть источникъ-ти на повече-
ство отъ земли. Ако невѣжество-го
я бывше главный-ти изъ источника, то
членовъ-ти требование да будьтъ по-
ческимъ спредѣлъ степені-ти на піевѣ-
щество-го си, и добродѣліемъ спредѣлъ
степені-ти на познанія-ти си. Ако
невѣжество-го да бывше главный-ти ис-
точникъ на земли-ти, то членовъ-ти
передъ степені-ти на просвѣщеніе-го
и быхъ поставляли въ поведеніе-то
и согласно съ учени-ти на здравы-
му разуму, и быхъ правила добро-то и
право-то до болого земли. Ний моли-
воче, читатель-ти да обмыла добрѣ,
и я това въ дѣлствіи-ти тата. Нека
жизнью да разгада свѣтъ-си живить
да сали на ѹи повече-то отъ земли-
ти, конто той самъ си направилъ, са-
коинированы отъ невѣжество-го. Кой
же да утверди че въ тое поставлять
добрѣ до болого земли? Насколько-
то и упіутнѣ-ти на жестокы-ти у-
піутнителіи плодъ на невѣжество-го ли?
Владѣтель-ти, конто притягивать
народѣ-ти и ставятъ причини за ос-
вѣщеніе-то на поданинніи-ти съ
тимъ да ся наслаждать въ всякихъ
раскошахъ, грибнть ли та-
же противъ Бога и противъ че-
ловекіи-то, зашто та не знать
може о лоно поведеніе-то имъ? Изъ
земли-ти, порохъ-ти и пристальни-ти,
коиному спушывать общество-ти наї-
жено отъ невѣжество-го и пропасти-
лости-ти и съволочности-ти произве-
датъ якъ-ти си плодъ; но хотѣ-
вать завистъ раззвѣтать ли общес-
тво-ти, зашто членовъ-ти конто са-
коинируютъ на тѣсні стѣни, ся въ
зажужденіе за естество-го иль, като гы
искаль на чисты и на добры? Піа-
виль-ти развязать ли способностъ-то на
человѣка-ти, и съгласи на себѣ са-
коиниаторъ той въ нѣвѣкъ за слѣдст-
віе-ти піавиль-то? Среброподѣлъ-ти,
коиному идиночки и спичка-ти, кой-
то измѣни идиночки и спичка-ти,

лиши ли че негово-то дло е достоинство? Человекъ-тъ, когото именува тазиена земя на себе си, на че-
лова-тъ си, на съществъ-тъ си и на об-
щество-то, не знаят ли че ѿзвратъ?
Наврно тъ знайат. Всакому е извѣ-
стно че человекъ-ти са порочни
сперед стечени-ти на неизвестъ-
ти. Хълмъ человекъ си напирават въ
всички земи, на които познаватъ-
си тъйда мали, но на които до-
бродѣлъ-тъ си изпъстри на всички.
Хълмъ испитватъ и образованъ че-
ловекъ напираватъ си напирават въ всяка
земя, която употребяватъ ужестични
си сили да прѣъставятъ, да уги-
тиятъ и да предадутъ подобни-тъ си.
Нъзънъ отъ нъзъ-образованъ-тъ си са
отличавани по жестоко-то съ взаимо-
действие, по несправедливъ-тъ си по-
стъпи и по крайно-то съ себелице. Но-
въжество-то, ако и да е, безъ съмъ-
нъ, источникъ-ти на външни земи, не е
источникъ-ти на по-голямо-то чи-
сли на него-тъ видовъ земи-
ни, които изпъзватъ и разпръвяватъ
человекъ-ти и общество-ти. Съзнова-
тели не е достаточно да си учятъ че-
ловекъ-тъ само че е истина, чисто
и добро. Человекъ-тъ има нужда
тълкова много отъ единъ познанъ за че
е истина, право и добро, колкото отъ
едно благороденсковане да приематъ и-
стина-ти и да практикатъ добро-то. Да
придумлютъ какъ всекой членъ, отъ
кълбо членъ и отъ кълбото съединение
да бъде въ гълъ държава, че постъ-
пата отъ сега настапатъ тъй добър до
колкото знаю, какъ чудесно проишъ-
въло бъ сталоъ! Тутриъ не бы ни ста-
вали пасти единъ земенъ рът? Исто-
рията, по-издавана тукъ христо-

Древня Греция с достигнутою на-
вы-
соку—степенью на умственном—то раз-
витии, на занятии—ти в неё толком
сказывалось, что то и наядка
от прыблаждество—то. Умственное
развитие на Риме не было изъ-
можено до гибели от падение—то му.
Открытия—ти на науки—ти науки ся
употреблять днес из Европы и из
Америки для править империя—то уро-
внительны, да размежевать христиан—
да, да разбрасывать якове—ти и да налагать
оно много других видов злания на на-
роды—ти.

Добрѣ сѧ да сѧ учить человѣцъ-тѣ истинно-то, добро-то и право-то, но яко не сѧправи и нѣкто почесть отъ това, по-вѣчно-то отъ съкѣстнющи-тѣ злѣни не ще сѧ отмѣщать. Глаголи-та зада-чи, пречес, с какъ да сѧ убѣдятъ чело-ци-тѣ да прѣимѣтъ истинѣ-тѣ и да при-водятъ добро-то, за които тѣ вѣче сѧ науки иматъ.

Улучшениe от телеграфъ-та. — Две-
на Американци на име Прескот и Е-
диски изнамибрали един сръбство, чрез
което четири телеграми може да са и-
справлящи в едно-то време само по
един телеграфическа линия. Тъ напра-
вили вече нѣколко сполучливи опити и
утвърдили-то на това сръбство поч-
чиха да са распространяни въ Съ-
ветската и Царска У. Америка.

Русско-то правительство наскоро е опредѣлило единъ изъ Евреинъ за чиновника въ войскахъ-та. Той е първый Евреинъ, който е прѣль такавъ по-честъ отъ туй правительство.

потопный-ть съѣтъ.
Минозина съ ся опытывали да възъ-
жатъ до върхъ-ть, но молицца съ мо-
гли да отидатъ по-далечъ отвѣдъ гра-
ници-ть на съѣѣтъ-ти, и на 1829 само
Проф. Ниротъ съѣѣтъ много усилия с-
получилъ да възъїде на него.

Года-то Арапама-

ГОРДА=ТА АРАРАТЪ.

Тази гора ся слави по това че Иос-
тът Константий се е спръгъл на път
към подготвения съд. Та са написи в Ар-
мения между рекъта Тракия и сърцето
на Езерата и езерата Ванъ и Орумий. Та
се отдават да държат върхът, от които един-
ствено и много по-известен от други-
те, и между тях има един доста
странично място. Тази върхове са хи-
менни още със едно бърдо плавящо,
което обича да много по-известни
се изкачи на върха. Арапът си види да е иако
одинадесетте зачали. На страни - на
ниският върхъ има един бедем,
което прилича търълът много на отвер-
тъ (лунка) на един огненчукъдъкъ.
Както на огненчукъдътъ гора
има и Етилъ, извержение-то до-
леди парфюмътъ от върхъ-та, но по-
тъкъ от страни-та, така си види да
има и сърътъ Арапът. Много
има около нея съзгледищници. Се-
зидъ, един градъ 13000 края високо
над Арапъ и Каспийско-го поре-
дъкъ са били във възка огненчукъдъ.
Зове от лава си напирамътъ на стри-
бътъ. Никакъв извержение обаче не
е случило във тази гора от исто-
съсътъ прѣмъна съзидъ.

Аваррат с положенъ варку една замѣтъ землю, която с 3,000 края ѿ морско-го равнине. Той изъ величественно видъ това задигненіе оно 14,320 края, такъ что с 6,400 края по-высотъ отъ Е-
4,800 краю по-высотъ отъ Тенеса и овало 1,500 края по-высотъ Монти-Бланкъ, наи-высочайшъ го Европы. Новече отъ 3,000 края выходитъ наружъ на дну, Аваррат опиратъ с постиномъ сѣть и яздъ, предвидѣю единъ велико зряльнина на ница-тъ конто с привлекательнъ до отъѣзда полета-ти; той сидя въ одно тѣльце подобноно поле, разбрь съセルъ; образъ-ти мы съ пребывъ и сѣйчанъ-ти на варухъ отѣа съ головы блѣскучью луѣч-ти глыб-ти. Единъ настинъ взяша съ рѣки заслужка да служитъ като грѣхъ между предприниманіи-ти и сѣль-щесъ-ти сѣтъ.

тъ. Според едно предание, остатъкъ на кочевътъ съществува и до днес на върхътъ на Арапът. Каза си че Петър Велики пратил иконата на Арменци да изпърти да ли това е така, но тъ не написали нико.

Вархътъ на гората-тъ е обикновено покрит съ общаници; а когато тъ са распънати и то се става видима каква са на близките-тъ Арменци са кристани и са попълни.

Според едно предание Ервани са били място-то, къто Нов напръл посредът лоза-та, а според друго Иаждеманъ е място-то, къто Ноу излязъл из кочевътъ. До които тези народи придвижиха съ носто-вирин не е известно.

ВОБОЛА.

Единъ отличенъ Историкъ, на име Фрудъ, говори слѣдующе-то въ едно отъ съчиненій-та си върху този прѣд-
метъ:

В іншій ізміні ціла дума по-очерідно витягувалася відокремленою думкою та свободою.

Моніто мало труда, обаче, сі він поглядав за точкою чи опіральністю, і з тоза віта често утворювались да изрази про типологізовані ідеї. Інша една свобода, котрою є свободою та на одне літє або на один дзвінок, свобода-га на життє-ти, конто, мало незважно, інша індивідуальне підданінне та не припиняна широка обізанність. Інші другі види свободи, котрою прописала та піддаваніє-ти на чоловік-ти на саму себе та уніпраше-ти на мабуть отборготел-ти, котрою ставлять чръз познаніння на онова котрої трабва да на изън-рінок та чръз една сіла за изънрін-ніє-ти то, конто сі приподібна чръз тягнутиль труда та благородну само-управліннє. Художник-ти ма занятін-ніє-ти са изуиченія чи чаркуванніє-ти та під управліннє-ти на други-ти да підбіда мачинніє-ти на знані-ти. Сіногато побуда-та в довіренина, тогава той була свободою. Той інна свобода — та весь господар на орада-ти та ін насобінності-ти сі. Така є віль-ність з іскусством чоловіка. Само оніз-ніє-ти свободою чоловік, конто сі има членніє-ти да научута услові-ти на піднад полезно и честно склацьщеністю, сік побуда-те своє-то неїжес-тво та своє-то себебіб, і конто сі вітакли господарі на себі сі. Пірська свобода є свободою та на беззако-ніє-ти та на безбрех-ти, конто за е-річного чоловіка трабва да буде

презрительно-то ищо. Втора-та съ бода - свободата - на законъ-та, ко-
то е направилъ ико-то свободъ за
ни почетъ, и кого е най-желаемо-
ицо. Жало е обаче въ иници-
тия времена народъ-тв по изготвъ-са въ
известъ по ренесансъ за свободъ-та,
безнадеждно-то отълкото за свободъ-
на законъ-та. Легендъ-тв по и
кога падатъ въ заблуждение, гледки
на свободъ-та не щатъ съдѣствъ на
зрѣтелъ-тв, конто си придобъ-
чъзъ подчиненіе-то, но като иной-
състъвъ источникъ, отъ който да пр-
излязатъ единични силы за всѣ
жаждите-то на человѣческо-то състѣ-
сътъ. Свободъ-та, както тв си прѣдстав-
лява отъ самъ себе си силъ-та да пр-
изведе ожиданъ-тв добродѣтели. И
какъ съобщодъ? попътъ дреъзий-тв
да дрекъ, и тв отговоръ на свой-
ски въпросъ: Озиъ членъ-тв съ свободъ
изълъ той, който е господаръ на съ-
бе. Кои съ свободъ? шата ини-
ши-тв свободолюбъвъ политика,
тв отговоръ че ози е свободътъ, и
то имъ гласъ въ правление-то на
ни-тв, на конто тв треба да си
корига. Ози народъ е съ-небодобъ-
дъ, тв да законы-тв, отъ когото и
съ направънъ, отговоръ на иль-
да на полъ-тв на Създателъ-тв на въ-
селенія-тв. Ози народъ е най-рабъ-
нишъ-тв, който е прѣстъвънъ отъ
въръче че такива божественни зна-
ции съществуваутъ, и иска да си оргин-
съю отъ законы-тв конто той съ
полага.

ГАЛИЛЕЙ.

Коннерикова—та система, на якій главно—то ученіє є, како відхилюють, прібди, динаміко—то на землі—та, а на сльозі—то, отповідаючи спрів і подорожніх з едінів Італійської філософії, із якого ім'я—то історія—та за тією съзваними суспільством на Астрономія—та. Тоба знаменито лише біль Галілея, коїто са родилъ в Нізах на 156^й році. Той наїш—напіралъ са училь за гівнів університет—та на отечественныи ти градъ. Духъ—та на наблюдений, то, коїто той са оличивъ, отрів по съразу від него. Когато би на 19—та години візьмутъ, міжливо ти не позиціонувъ ти в Соборній—це кіль на Нізахъ міло дають по всіхъ ділянкахъ та на хіжаніхъ—то на мазо—то (попадаю). Тому діло, об че, останкою да са дозирни от си на му, і особено от Хонгента, коло та счата за истиннай—то изобразить на махало—то якимъ орнаментомъ. І слайдъ много врівні, Галілея са придає від унічижувано—то само на математиці—та і на естетичній—то наукі. Отличітъ то му в тіхъ го наприкладъ да спріяди професоръ на математиці—та від отечественний—то му університетъ. Отъ тоба пріме той почавъ да привівъ единій реді опини від присади—то на безбронівъ зрителю в Күлахъ—та на Нізахъ, да появоке че та жесті—та хіня візія вільнихъ вуходівъ скорості та надавощі—тільки. Сз тоба та счесливъ толкова много притиннішо цого слайдъ дівъ години са принудили да напису професорство—то си. Изгроєшель от Нізахъ, тоба са оттеглиши в уединеній живот; но понеже способності—ти су са оніхівавши в другій частині Італії, тоба паскорю спріяди професора на математи

ж-тж въ Надул. Тукъ той даваль разказы съ неискажанъ сполукъ. Ученици отъ всякой отъ Европы съ стекли около него. Той даваль разказывъти си на Италиански языкъ вместо на Латински, ийцо, когто са считало тогава за едно смѣло нововведение.

Началъ 18-тъ години, кунто Галилей

Пръв разказ за привърженици на
примъжливът в Иада, той наричавал
много открайти в Мехико-та, же-
же кога се: никон законъ относил-
ся за падионъ-тъ гълъ, никон у-
лучшил въ големицъ (термоэ-
зисъ), никон добиотинъ наблюденія
въду магнитъ, и никон опитъ
относително за изучаваніе-то и потънчи-
ти-то на гърди-тъ гълъ въвода-тъ.
На 1609, кака на научъ че единъ
Холмидъс бъл напримъ едно ораде,
чрезъ което дачеали-тъ прѣдѣлъ са

та си на земѣхъ-тѣ и извѣскалъ: «При-
чено чико това, ти пакъ са вѣрти». Спо-
средъ едини, той ся осаждъ на затворъ,
а, споредъ други, той ся присталъ на
заточеніе близу при Флоренції, дѣво-
нъ умрълъ на 1642. Тѣло-то му ся по-
ложило въ Царьскъ-тѣ. Санса Кротъ въ
Флоренції, дѣво потомство-то му вѣз-
дигло единъ великолѣпны шампански
край 1737.

Като земель в внимание открытия му и никон от закона-тъ на движение-то и на падение-то на тѣла-тъ; изобрѣтеніе-то му на телескънъ и открытия-та му чуѣзъ това ордѣн; още и на поддѣрганіе-то и доказаніе-то му на Колериковъ-та система, кий треба да приемемъ за исторія-та на человѣческъ-тъ познанія създъра само никоновъ-велики имена отъ имѣ-то на Га-

Според репортътъ даден на Английскиятъ Парламентъ, въ 1874—1875 години въ Англия, съз е съставена 1223 компания, на които пръвдатагайки капиталъ е билъ 110,540,063 англ. пари. Капиталъ на компаниите съставени през 1874—75 година дохъди, по 9,000,000 англ. пари на юбилесън. Капиталъ на новите компании съставени въ 1875—76 години е билъ наричанъ до 6,500,000 англ. пари на юбилесън. Горбълженско-то показва също-то богатство на Англия и националностътъ на богатствата тъй да привлече всеки пътъ видни пръвдатагии. Много от тези пръвдатагии, обаче, също не спомнятъ. Една от тяхъ—Горбължънъ—тъй отъ нови компании също наричае „Отоманско Дружество“. Това е бъл съставена пръвъ Юлия на 1874 г., когато ималъ е един капиталъ отъ 200,000 англ. пари, а за държавни и търговски пръвдатагии въ Турска—Даръкъ, или другутъ. Отъ тогава насъщъ, обаче, нико не създалъ чакъ за тези компании.

Французский Сенатъ съставленъ отъ
следующи-ть по званию-ти: 1 Епи-
скопъ, 2 работники, 3 дипломаты, 3
законника отъ Дѣлопроизводства Сената,
4 флотя-ть, 6 индивидуалъ, 7 чиновники отъ
флота-ть, 9 профессоры отъ университе-
тета-ть, 14 свящ., 17 юбиляръ, 20
чиновнико-ть отъ Французской Институтъ-
26 военныхъ чиновниковъ, отъ конто-4 са-
хароделчанина-ть, 21 генерали и 1 ма-
ришалъ. — Други-ть 188 чиновнико-
виче-то съ законниками, списателями, зе-
мельщиками и тюговщиками.

Дѣ на камната беззини-тѣ каменни (алмази-тѣ). — Въ Австралии има двадесетъ място дѣ беззини-тѣ каменни напиратъ, именно, дѣ въ Южна Австралия, и по путь въ Новия Йоркъ и въ Виктория. Покрай рекъ-тѣ Валъ въ Южна Австралия, о-въ Крализъ-то на беззини-тѣ каменни има почти 400 четвъртини мили. Въ областъ-та Бахисъ Европа е страни-та, тъй като познати още, като произведени беззини камени съ хи-лиони, на конто годишна-та стойност съ оцениха на 600,000 т.л. Тези страни по образуваніе-то си, предпостава геоло-гическъ-ти периодъ на майкоинател-ни животъ — единъ твърдъ забъл-жително яйцо — и илюзии изрази-са на мятое за исторія-та на образува-нието на беззини-тѣ каменни че съ открыти. Употребление-то на алмази-тѣ каменни, тъкъ, какъ са, поистория, съ маси и съ

е нынешнію изобрѣтеніе ; но въ Южной Африкѣ ина предание че панамиски-тѣ жители отъ миниля-тѣ поколенія инали обычай да тарсътъ имазы покрай Ва-
заль, и че гы употреблявали да пробиватъ
съ скрѣпами въ корыти-тѣ каменіи, конто иль

СТОЛѢТНО ИЗЛОЖЕНИЕ
ВЪ АМЕРИКѦ.

Миозина отъ читатели-тѣ ни знаѣтъ че тѣзи годинѣ ще има въ Америкѣ Всемирно Изложение, въ което ще участвуватъ почти всички-тѣ народы на Америка, Европа, Азія и нѣкото отъ Африка. Миозинъ че ще е полезно да дадемъ нѣколько кратки сведѣнія за него.

За Американцемъ това Изложеніе не самоъ что излагать, защѣтъ тѣ самыя, что излагаютъ въ немъ произведенія—ти си и не си вѣрятъ съ другимъ просвещеніемъ народы и съюзы, но, прѣзъ него тѣ ше таракаются вырвъ-го стоять на обособленіи—то есть отъ Англійско-го владѣнія. За това же ти наречиа *Смѣлько Изложеніе*.

урядом, за исключением 200, для Американского—то им 300 утраты. Мистополиский—то в едно от крыши—был в Америке, близу до града Филадельфии. То со простираю покрыт седы рѣки, и е падигнато тѣ, что от там може да се видиць градъ и красно—то му окрасъ.

По—глагольски градъ на Изложени—
е скъ петь великоизбѣжны зданіи.

Единъ отъ тѣхъ в посвяченіи Изложи—
цы—ти Искусства. То е построено отъ
гравит., жеизль и стакло, и е около 120
метры дълго; за него скъ видиць
280,000 л. анг. Въ него же се из—
лагаютъ живописи—ти и други подобо—
вни издали отъ всевѣнъ светъ. Съѣздъ
Изложени—то шо се посвятіи на та—
кими живописи—ти и на други искусствен—
ни произведения, които служатъ да и—
зясняти исторіи—ти на Американск—

тъ Република.

Друго, което е около 128 метра дълго и 65 метри широко, е посветено на растения-та и на цветя-та. То е построено според Сарацинския кръж, и за направяването му е използвана гравьт Филаделфия. Съдей Издаденето ще остане като увековечение на пръ-

красиц-тж градинъ въ който стоятъ.
Друго е посвято на земедѣліе-то и захваща едно пространство отъ 2800 м². Основъ това зданіе има едини голѣмъ чифликъ отъ около 180 урати, въ който ще са правятъ опити съ разны земедѣлъчески машини.

го и 120 метры широко, и при коем оно има съединение други по-малки здания, е посвято на машины-тѣ. Това ще е едно от най-привлекателните тѣ изложба в Изложение-то, защото тамъ ще ся излагатъ всички-тѣ изобрѣтенія на

Най-главно-то здание на Изложението е то захващащо едно пространство от 8000 квадратни метра. То е построено от желъз и от стъкло. За направъл-тъ му са съ

Человѣкъ за да прѣгледа всичко-то
Изложеніе требва да ходи 30 часа.

«НЪМАМЪ ВРЪМЕ»

и нѣмамъ вѣрѣ да чете Би-
блію», казывъ иѣкона. Тый ли съ
Ты ишьши вѣрѣ да често-
вѣка иовинъ, писма-та на прѣ-
стѣ и на тицерговѣсѣ си до-
бѣши, ты ишьши вѣрѣ да испыт-
аєшти-ся си, може бы, да си за-
стави съ иауны-гѣв. Какъ съ вѣзмо-
гата, да ишьши вѣрѣ да че-
сто-вѣка иовинъ. Писма-то Свѣдѣнія-то и по-
вѣ, които ни доставитъ вѣстни-
ко-вѣзыни ли съ отѣнъ, ко-
торы си не съобщены ли? Се-
сть Писма-то, които приымами отъ
сихъ прѣтѣлъ, но-драгонѣмы отъ онѣнъ, коне Небеснѣи ни
ни с пратиль въ Евангеліе-то
Христово? Тѣрѣвоя-та и зем-
ли притяжки по-достойни ли
заниманіе отъ небеснѣи? слы-
шаниемъ си напамятъ въ Словѣ-
то Тѣрѣвъ ли вѣльши-та и пра-
ти въ градицескихъ сѣѣтъ да
пересуетъ почеве отъ дохождан-
на вѣчно-то Царство Божие въ
ти ини и въ сирда-га на другу.
Познаніе-то на естествен-
но-важни-е есть о познаніе-
но-Бога, които създаде този
и постони-го създѣніи и у-
чени-я? Яко же, и Ако иакимъ
предѣлъ на пырь-ѣ предѣлъ, какъ мо-
жетъ а кажеъ че иѣмамъ вѣрѣ да
зѣ-?

— Нимайши време да ся молише други. Ти ли си? Когато си сдадеш ти имаш връзка до търсомия от пристап-ти си, какъв, тогава да изкажеш че измисли да искаш помощ от Небеса или от Бога? Ти имаш по-голям от него. Пото съдържало имаш-ти си пристап, и при това по-благородното, да ти по-търси колвото тък си, и какъв е търсомия време за да искаш помощ от него? Ти имаш време да имаш пристап-ти си да ти посъдиши, и, когато доходиш, да ги щастливо; и нимаш ли време да молиш, съзайдо извънши Иисус Христос да помоли ти и да благослови до-то го? Ти имаш време за да съзайдиш разговора съзистан-ти със склон-ти си, и не можеш ли да примиши време за духовно събър-Богът?

— въз боят:
— за всмъм грѣхъ друга. Ты иници-
зъ свѣтънъ почищеньи, ти иници-
зъ да грахнисъ и да го облѣ-
бо съе по гладкѣ, гѣло-което
ще съе въръсъ прѣстъ, или
ти-та душа което ще продъл-
жи съществуваща приъзъвѣтъ-
ствъ прѣимънѣніи и скоропре-
дѣлъ ивица на грѣбна да обра-
зовѣше винажъ, или къмъ вѣ-
тъ? Всоконъ човѣкъ има вѣръ-
е и ильвъ и да искашъ какъ да из-
лѣчъ злонѣстъ-та въ този свѣтъ,
и огое, тогата да каже че ильвъ
имаши какъ може да избѣгъ отъ
смерть и вѣчно оживѣти? Ако
врѣмъ за съе да грахнисъ за зем-
нища, непримѣнно иницизъ вѣръ-
съжъ, и да побеснѣшъ.

Пріятель.

ЗОРНІИА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТИНИКЪ.

Зорница са издаде великата Петара. Цяла-та за една година е един български и възможен, а за шестък лъбенца при четиригодишни отвъд български. Слономестоиманната треба всичко да се превърне и да се испрашва по полица, в други и от пощеникът на търговия търговия Германски, Немски, Пруски, Руски или Француски, на Редакторите възле на Американски Халк от Народните.

Година 1

ПАРИЖЪ, ПЕТЬКЪ, ФЕВРУАРИЙ 27, 1876.

Брой 9

КАКВЫ СЖ ИСТОРИЧЕСКИ-ТВ ДО-
КАЗАТЕЛЬСТВА ЧЕ БОГЪ ДЫЙ-
СТИТЕЛЮ Е ДАЛЬ ЕДНО
ОСОБЕННО ОТКРОВЕНИЕ
НА ЧЕЛОВЬЦЫ-ТВ?

Въ миниалътъ си брой споменелъ
и че ини историческъ доказателства,
които да подтвердятъ че Иисусъ Хри-
стосъ е билъ едно същностно лице, и
че той действително е живът въ И-
зостинъ предъ иконъ 18 века. Отъ съ-
действата за туй иконъ съ следую-
щътъ:

1) Писано-то свидѣтельство на свидѣтели, които съ го видѣли, чули и съ го познавали добрѣ. Тѣ свидѣтельствуваатъ положително че Иисусъ Христосъ дѣйствително е сѫществувалъ. Достоинѣстъ-та на тѣзи свидѣтели ще разглаголамъ относлѣ.

2) Свидетельство-то на исходе, заменяется Еврейской Историкой, которой с родами 37 г. скончался Р. Х. и живший в Иерусалиме. В величайшем разноманитии истории-то мы в 3-х главах сия написали следующее-то свидетельство: «Около това време с иксидой си Иисус, един умень человекъ, яко в законе да по наречено чадопасъ, защото той изъзвѣшилъ дѣла, и е былъ учитель на таинства человѣкъ, коякъ пріимѣлъ истина-тихъ со удовольствіемъ».

3) Свидѣтельство-то на отличии Римлян. *Такимъ*, на когото достовѣрныиъ характеръ като историкъ и познатель въ искучныи-тъ учены, свидѣтельствуя че Иисусъ Христосъ есть живыи изъ лукавыхъ и е бы осажденъ на смыть отъ Папы Понтийскаго. Потыдѣльно свидѣтельство ся памира и въ одно письмо писано отъ Римскаго-тъ управителъ *Папы* до Императора Трояни.

4) Свидѣтельство-то на непрѣятельствѣ на Христіянство-то въ първы-тѣ вѣкове сѧлъ Христа. Целзій, Луцианъ и други сѧ нападали Христіянство-то, но никой отъ тѣхъ не е отричалъ. Иисусъ Христосъ дѣйствително е съществувавъ.

5) Очевидно-то свидетельство от самого существования на Христине-Царя. То може да си изследува във всяка книга и до самото време в което си казва Иисус Христос е живъл. Какъв бы било изложено Христине-Царя, като не е имало друго основание останът Христос да си основал и да си е развел изведнъжътът своян учени, обраци и учреждения, от които всички свидетелстват за Христо, ако той не е бил живъл?

то не съ било възможно.

Наистина толкова убѣдителни доказателства-та че Иисус Христос дѣйствително е съществувалъ, що това не съ отрицане отъ най-остри-

ны-ти бы безбрехи. Рече: напиши
не бы писалъ за животъ та на Христо-
вомъ споредъ негово-го миная не е и
николо никоя таюа лице. Тотъ, напиши-
ши, отрица боистко-го на Иисуса Хри-
ста, то наскъ прина че той дѣлѣст-
ство и живъ. Струся, когдъ е напи-
строуиши-ть отъ лицъ тъ написаныи
противници на Евангелие-то, и когдъ
е подчинилъ на ишаг-то из-
глагованіе, приеца же Иисусъ Назора-
ний-ти е живъ на земя-ти. Гиб-
бъ, пропусти-ть историю на Рим-
ск-ая империя, приеца же Иисусъ Назо-
ранинъ-ти е было едно быносло-
во, но историческо лице, т. е. че то
дѣлѣстство и живъ.

Человечество колкото много и да различавате помежду си за характерът-то на дълъгът на Христа, на всички тъ, Християни и бездъщници, единакво вървящ че той е съществунал. Има никакво историческо събитие което да е подтвърдено ст по същински исторически доказателства от колкото тоva.

II. За извънредно-то влияние на Иисуса Христа върху събитието историческото свидетелство могат да си приведат от всякой от осънядесет-те министри на царя.

- 1) Свидѣтельство-то на хылды достовѣрны свидѣтели, учены и неѣхъя благородныя и прости, че Иисусъ Христо-сть въ ииахъ единъ сило вѣяніе въ сердца-та ииъ и върху животъ-тии.
- 2) Свидѣтельство-то на беспристраст-

ны историци за общо-то му вліянії върху общества-та и върху народы-тѣ

Тъзи свидѣтелства можемъ да използвамъ относѣніе.

III. За изъямы—тѣ характеристики, чудесны—тѣ дѣла на Иисусѣ Христѣ историческѣ—тѣ доказательства сѧ разнѣ и многочислены. — Многи отъ тѣхъ доказательствъ сѧ сдѣлываютъ въ книжкѣ историческої книги, нареченої *Евангелие*. Ако привнеси тѣ книжки за достовѣрны, тѣхъ—то свидѣтельствъ еъѣбъдитъ. Тогда икона нечестивица за смѣлыи че Иисусъ сѧ привнесъ, уѣзжаетъ, къ скрѣпѣнію сѧ отъ мѣстъ—и не вѣа, наистинѣ. Свѣтъ Божій, какъ обявляєъ сѧ. Но тѣ книжки чисто историческа ли сѧ? Заслуживаютъ ли иконы поѣврѣщеніи? Положимъ сѧ тѣль отъ тѣхъ книжекъ историческихъ доказательствъ, что до можеши прѣмѣничи ученія—тѣ иконы за чистъ истина. За да можеши да привнеси сѧ иконы поѣврѣщеніи, треба да иконы доказательства достовѣрны подътвердѧтъ, слѣдѹющи—тѣ три точки относительно

тѣхъ:

1) Чѣмъ историческими книгами, в
речены Евангелия, съ были дѣйст-
вительно писаны во первомъ-то вѣкѣ
съ, начиная, съчиненіемъ на Мате-
Иакова, Луки и Иоанна.

2) Че тѣзи книги сж были прѣдадѣнны намъ тѣй какою сж болы писаницы отъ Евангелистовъ-тѣвъ, безъ да имъ ся прибавило или отмело нѣшо.

3) Че тѣзи книги сж достовѣрны, т. е. че спасительна-тѣвъ Иисусъ-евангелистъ-тѣвъ, сж болы достовѣрны свидѣтели на ишца-ти, които тѣже описаны въ спасицѣ-тѣи си.

Ако наистина историческият бъд доказателства съз доста достаточни да поддържат три-тъготврдечните точки, то божественно-то начало на Християнството е поддържено исторически.

—

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩЫ-ТЪ ЗЛЫ.

Въ никакъ-тѣ два пра-рѣзгател-
ица-възяли-та на дра-ти-касса при-
брозователи и сѣдѣла-ти, кото-
ро предлагаютъ за освобожде-ти-на отъ
саму-ющи-зъ линии. Споредъ лин-
ии-то на пырь-ти классъ бланко-
сти въ гравий-ти источни-на та-
зими, и веществен-но-то благоденст-
вие гравий-то средство чрезъ кото-
жемъ да си избѣгнъ отъ тѣхъ. Забу-
жден-е-на този классъ приброзо-
ватели състоитъ въ това, чѣ тъ считатъ
человѣка гравий-како единъ сълѣст-
вие ище новче отъ единъ безсъ-
весъ животъ, на което гравий-тѣ ну-
ждатъ си физическъ. Тѣ не земя въ
достаточно-нине словесно-то и на-
стѣнно-то естество на человѣкъ-тѣ
и не съзиратъ че источникъ-ти на зем-
ии-тѣ требва да си търси гравий и
въ физическъ-то състояніи на человѣ-
ка, но на умствен-нѣ-ти на убѣдѣданіе
и пра-вѣтствен-нѣ-ти на наклонностъ.
Съдовѣданіе сѣдѣла-ти, кото-
ро предлагаютъ, никога не са да доказа-
ли за досточатъ. Втори-ти-касса
приброзователи съ-услѣдъ отъ пырь-
и-ти, защото той припознава че
ловѣкъ-тѣ едно словесно сълѣст-
вие, оно че нето-го словесо естество
требва да биде просъбено и искога
тѣ умствен-ны-сы развити прѣдъ
може да си избѣгнъ отъ линии-тѣ, кото-
ро произвѣдатъ отъ неѣзѣцтво-то. Тѣ
за послѣдн-нѣ-ти обада на въ забу-
жден-е-на той прѣдлагатъ че въече-
то отъ линии-тѣ, кото разре-
шватъ и съсыпватъ линя и общест-
въ произвѣдатъ само отъ неѣзѣцтво-
Той не земя въ достаточно-нине
человѣкъ-тѣ иматъ и пра-
вѣтствен-е-ти, и не припознава че новче
то отъ тѣхъ линии произвѣдатъ съ
разврѣзгател-и-ти на пра-рѣзгател-
ица на человѣка, и отъ пра-вѣтствен-
нѣ-ти на искроположеніе да постъ-
скажано съ учени-ти-на здравий-
разумъ.

Изма третя класъ пробразователя, на която мийнѣ-тъ е много по-высоко и много по-съобразен съ естество на човека отъ земли мийнѣ-тъ и нѣрънѣ-тъ два класъ, и който признава че чловѣкъ е не само един физически и словесно същество, но още и пристрастенъ. Той признава че чловѣкъ-тъ въ поседенѣ-то си, са управяватъ вече-то по пристрастия си наклонности отъложенъ по физическото си състояніе по и умственни-тъ си обѣзъданія. Съдователно тъ приблягатъ да пробразуваатъ пристрастенъ същество на човекънѣ-тъ, и са налагаватъ че, по този начинъ, освобождение отъ съществуващи-тъ линии може да си придобиесъ. Но какъ бива това пристрастенъ пробразование да стане? Споредъ мийнѣ-то на този

класе, пріоброзвати. Това же жемін приброзование ще стане, когда чоловіць-твъ тутає від такових положеній, котоір є най-благоприятно за добродетелью расположеніем. Според тѣхно-го мійної чоловіць-твъ правят зло, сино зашто искуненія-твъ сколоми-вого и головы сльзы; склоняющи, або тѣзъ искуненія са отважиць съ-виринено или са намалитъ значеніемъ, чоловіць-твъ ще пристрастя да инос-сватъ таими вѣщами на бѣсъ си, было на подоба-твъ си. Според тѣхно-го мійної чоловіць-твъ са по-свящати за добродетельни дѣла, зашто побуждени-твъ за таими дѣлами не са достаточни. Тѣхни-твъ цѣлі, е, про-чес, да намалитъ искуненія-твъ къмъ злодѣйство-то, да умокнитъ побужде-нія-твъ къмъ добро-твъ дѣла, и да ту-ратъ чоловіць-твъ въ одно системѣ по-благоприятстви за добродетелью повелѣ-ніе. Тѣхъ съѣдствуютъ съ първымъ-твъ, кицесъ пріоброзвати, котоир употреб-ляютъ всични-твъ вежможи срѣдсткамъ за улучшеніе-то на физическіе-стъ-стомии на чоловіць-твъ, и таїа да на-малитъ искуненія-твъ, конто пропи-занть отъ блѣдноты-твъ. Тѣхъ съѣдству-ватъ и съ вторыи классъ, кото употреб-ляютъ всични-твъ пізможи срѣдсткамъ за просвѣщеніе-то на чоловіць-твъ, и таїа да намалитъ искуненія-твъ конто пропи-занть отъ неизѣкѣство-то. Вѣ-браніемъ на това, тѣ са трудатъ да умокнитъ побуждени-твъ за доброде-тельни дѣла. Тѣ са стремя да придо-бъютъ добры и умы законодательни-ко конто да піздаятъ таики законы за да насыщдватъ добродетельни-твъ и да за-пинаватъ порочны-твъ; честы и безъ-пристрастіи садиціи, конто да опра-вдываютъ справедливы-твъ и да на-званиаютъ виноваты-твъ. Тѣ са трудатъ да придо-бъютъ таики образъ прописи, и таїа-ко единъ управление на законъ-твъ, конто да са насыщдватъ чоловіць-твъ до постяжанія по единъ благоприятстви-енъ начину. Тѣ са трудатъ още да ра-

ЗОРНИЦА

звыкътъ, по разны начинъ, едно общо чувство противъ всякъ видъ злени и въ пользу на всякъ видъ добродѣтѣлъ. Тези прѣобразователъ са упоминаватъ инициаторъ на инициативната цивилизаций, на просвѣтено-тъ законодателство, на честно-тъ и безпріятствено-тъ сдружничество и на разнотѣтъ въидовъ нравственни прѣобразенія.

Колкото за този последният - търкал
проблематиката, всяко правомощие
трябва да одобри всичко което той при-
лага до върши. Никой благороден
човек не може да отрече че всичко,
което този кавалер предлага, е не само
полезно, но и необходимо за освобож-
дение на обществото - то съдейству-
щите му здравини; и всякой членът на
обществото съдействува съдечно на та-
кима усещания. Истината е че обстоятелства
та може да не позволяват никакви из-
важдания - но тази проблематика
между един народ, но, до колкото тъ
позволяват, всяка любител на отече-
ство то си е си стара, до колкото
му е възможно, за възаждане до него.
Голямо добро е произлязло и без съ-
мнение че продължава да произлязва от
народ, но, създал, поборовшите го

МЕЖДУ НАРОДНО-ПИСЬМОВОДА-
ТЕЛСТВО ПОСРЕДСТВОМЪ
ЧИСЛА.

предполагать что на-и-но-го-то от са-
мостоя-
щими-тъ земли пропадают от
выкаши-
вания-тъ обстоятельства, в коих
человек-тъ са напири, неожи-
дано-е-
стество на са-ми-хъ че-
ловек-и. Тъ иного са пограничи в пра-
воположение-то са че-источни-тъ на
тъзъ земли са памяти в искушени-та
коин оправдывать че-человек-тъ, ис-
ли в разви-
тии-то им-же е-
стество, по причин-
и на което тъзъ искушени-
бывать на тъзъ толкова силен. Иску-
шени-та настичи са силни, по че-
ловек-тъ са слаби да им-же против-
стоите по толкова иного по причин-
и на са-ми-хъ искушени-та, но по
причин-и на ойзъ беспристрастии на-
клоности, които ги приложвати да са
предлагати на тъзъ. Главниятъ-то исто-
рии на земли-тъ, които развири-
тъ и съживятъ че-человек-тъ и обстоятель-
ства, не треба да са търси главно из
выкаши-ти им-же обстоятельства, или
из политическо-то им-же състояние, или
из общественни-ти им-же отношени-е, но
из правствен-то е-
стество на са-ми-хъ че-
ловек-и; и явно е, че памя-
тию проявление в тъзъ политически положения и общественни отношения не
ще произведе едно преобразование въ
правствен-то е-
стество на че-человека. Никон народ иматъ пло-
дородна земя и халки дланци, но бе-
дността са напири и у тъзъ. Чел-
овек-тъ на земли-тъ и на порочни-тъ
страдат от глазъ и у тъзъ тъ като
страдат и у угнетени-тъ народы. Въ
найзъ земи законодатели-тъ са учи-
ли и закони-тъ им-же спрavedливи; но кол-
ко пристрастни и злобни са напи-
ри даже въ тъзъ земи! Никон народ
са наследяват по причин-и на че-
стви-и и беспристрастии-тъ са са-
даница, но такъ и тъ иматъ нужда от
тъзимии. Много народи са славят за

напрѣдѣлъ-ть си въ изуки-тѣ и въ ис-
кусствѣ, и за общо-то проще-
ство, и наикакъ и тѣ са оплачива отъ
съществующи-тѣ линии. Причини-та
на това е ясна; чито ини-много-то иши-
то ини-ломи-тѣ видовъ линии произ-
водятъ отъ бѣдностъ да отъ неизѣ-
ство или отъ угнетеніе, но отъ раз-
прещено-то естество на симъ-тѣ человѣ-
ка. Человѣкъ-тѣ можатъ да при-
добоятъ одно салъцію и пъво осво-
бождение отъ съществующи-тѣ линии,
до лѣто нравствено-то имъ естество
но да прѣобразува ёствѣтно, и това
прѣобразование не може да стане чѣрзъ
иное улучшеніе въ възможнѣ-тѣ об-
стоятельства на животъ-ти. Прап-
стѣніи-тѣ наиконностъ на бѣдѣ-тѣ,
на неизѣ-тѣ и на угнетеніе-тѣ не
ще са измѣнътъ същественно стъ при-
роднѣніе-то имъ на богости, или на
познанія, или на политическа права.
Какъ можатъ тогава да си придобоятъ
едно салъцію, гравно и съырпено
освобождение отъ съществующи-тѣ
лини? Задача-тѣ подвидна въничка-
та, человѣческихъ жадростъ. Ишиъ раз-
глаголи-по-послѣ какъ ѹ рѣшава бо-
жественна-та иждростъ.

ари — Английски, Французски — и сега работи съвсем на други языци. Министърството на Источният Европейски езикоподдържател изложи във външните си кабинети няколко експоната отъ своята колекция, които са били изложени, и търсятъ обяснение отъ най-способният езикознаник във Франция.

АВИЛОНЪ.

Дума-та Вавилонъ озинъ и е име-то на единъ отъ сърцето (бъл.) който си почилича сърдца отъ потомъкъ Ноевъ. Имръдъ е бълъ единъ отъ първите човѣци, около 120 години слѣдъ отъ Адамъ, когато той беше такъ нареченъ. Този човѣкъ е билъ на рабочата, Быт. 10; 10. 11. Имръдъ е билъ въ съзграждането на земята и въ съзграждането на човѣчеството и владеяше то съвсемъ. Или понеже това е билъ въ Божието изпредъ земята, то и на земята съ християните е ималъ единъ нечестивъ и, може, склоненъ къ злоупотребление, и съзграждането на човѣчеството и земята съ него съвсемъ не съвпада.

и Германовы и на
стень в съ-
Конгресе,
зан словами
были одо-
мажки.

лава същес-
твует състраг-
жане между кон-
тактом главы
и головы; та-
ким образом
две Тхата-
ни гради и яв-
ляются на-
чальниками
и покровите-
льцами, осущест-
вляющими со-
вместное управ-
ление миром.

зы нарифызы, и по-
дади ся рас-
ко. Стыни-
ем, но осно-
вание, и одно-
всю прог-
раму. Масто-
той. Мыслы-
сть стала се-
кундами гро-
мады. Но Гри-
цыки и го-
рькими из-
менами се-
ти; он ста-
л вспоминать
одиннадцати-
летие, когда ина-
ло вспоми-
нать, едина-
всю высоту
своего спасе-
ния от па-
тима, и сча-
стия, и при-
ятельства, и
высоких, и
едине-
ноголовость
своей из ху-
мы-ти ногами.
Стыни-
зренен из
от оца мол-
итвенно за
Ванюшон-
ком, на кой-
Сиродел се-
и основа-

пеликоличье. Тоби бѣ прокут за на-
рь-ти си, и особенно за Астропол-ти, и
за несущо-то си за разны-ти ху-
достии, что вправи-то на им-
ми и на разны плюты, на ароматы
и запахи и склоняющи работы и пр.
Мистоположение-то бѣ много благо-
даря за тирговъ-ти между Сур-
дий, Азий, Араби и Египети. Тоби бѣ
един тирговъ градъ, Иса. 43; 14
Иез. 17; 4, и въ него си влече, и
изъ възвесеніе-то или цѣлъ тирго-
въ, благотво-то почи на вси-
кихъ-ти избѣжнъ земи. Праведно, проще-
прощо-ти си за гарецки величъ, Иса. 4; 20; «сълахъ-ти на вси-тихъ зе-
мия», Иер. 51; 41; «съловъ-ти хвалы
на Халедъ-ти», Иса. 13; 19; «госпо-
дарикъ-ти на царства-ти», Иса. 47; 5
и още «истинъ и изиженъ», и
прѣдѣланъ на славотобой, Иес. 47; 1 и пр.

Въ сълѣдствиѣ на благотво-то и въ
раскошество-то на житѣ-ти, разра-
ботка-та и своеобразъ-то имъ дости-
гнѣла до единъ уважа, пріятност
Тамъ си кланялись на Вилъ, Нево, Нер-
галь, Меродахъ, Сохояхъ-веню и и бу-
други идолы си образы, въ конто сквер-
нитъ-ти си съ санталъ като религіи.
За това и чудо ико Богъ си въ из-
ящества, бѣльи-ти обивены противъ Би-
блію тѣрзъ пророчи-ти съставляютъ
ибонъ отъ наѣ-вѣщественіи-ти чи-
мѣни на стѣнѣ-ти Библіи, Иса. 13; 1 —
22; 14; 22; 21; 9; 14; 47. Иер. 25; 20
гл. 50; гл. 51, и пр.

Градъ-ти не останъ за длаго време
да буде столица на сиѣти. Поль-
ши изуми-ти на Нижнодонсоворск
внутрь Валтасара, той бѣлъ обѣденъ
громъ и прѣбѣгъ отъ Кира. Онови, кое-то
Грицыки историонъ расказываютъ: за него чи-
си съслусу туха изъ Библіи-ти: че-
киръ си напрянъ сполучи-ти-ко имъ
нападеніе въ единъ монъ, когдато цѣ-
лый градъ, като си съзовали на
истокъ-ти на стѣнѣ-ти, прѣдалъ си
раскошъ и не развертъти въ единъ градъ общо ширинъ, а пар-
тии и благороди-ти мѣсъ си накрутилъ о-
собно на одно великоличье угощеніе.
Кира пой-напрѣдъ напрянъ во-дѣл-
бу санги вѣтъ каны, когдато си былъ
между рѣкъ-ти Евфратъ и езеро-

Нитонкъти за да прѣбрѣа волъ-та, отъ
срѣдъ-та въ него; и чѣрзъ това
стани, то станъ толкова пинита, што
войнитъ ги ръмнили да вървятъ по-
дъно-ги на ръмници, и да изѣбатъ подъ-
кой, който имъ да прави иѣцо, предъ-
почита да го направятъ чѣрзъ машини.
Лиесъ никой не ще да тръгне отъ Е-
дрено за Цариградъ съ бирички, като
имъ хълъница.

порты—тъ въ градъ—тъ, Дав. га. 5.
Одъ това времѣность—тъ же отъ
падъ, замѣто Кипъ напримъ Сусл
столица—тъ на царство—тъ съ градъ—
тъ съ поднѣтиемъ противъ Ария Хис-
таша, когда въ то поднѣтие стѣ-
ны исчезли—тъ по порты, и развали сѣ-
ни—тъ му до 50 лантъ въ высочинѣ.
Споредъ Стравонъ, Кесервъ е слѣ-
пъ стѣни—тъ въ Вила. Ноъ Пер-
сиянъ—тъ и подъ Александровъ—тъ
изгладицъ. Вавилонъ е пропадъзилъ, да
и въ Египетъ—тъ въ вѣкъ

онда, особенно съльзами Калевиля. Никатор основал Селевий, и я на-
правил свою столицу. Едва голмъ
часть от жителей на Ванайсе съ
прѣстѣхъ тамъ, и въ прѣмѣ- то на
Справа, т. е. подъ Августа, Ванайсе
опустынило до головы, чѣмъ то же-
ление да си нарече единъ широкъ по-
стулатъ. Варухъ негово-го мѣстоно-
вѣя и нынѣ единъ градъ до четырѣ-
тийъ вѣка, и много Европъ съ эми-
грировалъ. Тамъ, I, 5; 13. Но отъ тога
всѣхъ насчитъ. Варухъ постилъ

прекрасные наставления, взаимно почитанные, как бы для спасения: даже разрывавший нас не мог быть оторван от души посвящённых в исканье; и сама же книга, насыщеннная в отыскании сокровищ, стала для них святыней.

город. Друга една, 4 мили на северо-запад от Хиас, наречена от тузем-ци «Таш Каср», съ мисли до поземя-мисто то външният градинар. Тези развалини са 2,400 прока дълги, въ-1,800 широки. Друга една наблизо, наречена Мълдеванбах, има сандък-те гробници. От тях могилы, хъмди-тухи са били исконни, които са и-мали надписи от време до на Паву-хондорсона, име-то на когото често са написани. Изглежда-ти на пирамиди-тъ развалини са нечелени. Тъ са зарезани от предиметни животни, и може би винаги под небо-то и тъка по-голяма противоположност между древно-то величествено и настояще-то о-пустошните отдалечи тури. Ужасно-то пророкуване на Исаия испълнило са-буяко, Иса. 13; 14.

дни общо-то мъжки между работни-ци-тъ много е с прошито, както у Англия, тий и по други-то направле-ния страни са събити. Но-когато-то ра-ботници възникнат днес отт о-попът да запазят машини-тъ създаване, че тъ трбба да си употребяват, и че никой неможе да си употреби-то иначе Особено е Съед. Държавата у Америка работници-тъ са ползват и ся на-слаждават от употребление-то иначе и ся радват на изобретение-то на всички нови машини, които съ може да учат работи-тъ и на увеличение производителността-ти на трудине-тъ. «Доста са доказания», назва се-дни Английски съчинител, «че ако ра-ботници-тъ въ Англия биха сполучи-ли съ първъ-ти съ цълъ, койко да биха ипотребили всички-то машини, които

— РАБОТНИЦИ И МАШИНЫ. —

Понеже ся винъ за вна мношна, кон-
сѣ спомогали да стане земедѣліе то
из Англии, и науко-учреждениануто-
то из съвта, тѣ наскъ цѣхъ да снече-
дят ищо; тѣ ю цѣхъ да напрѣтъ
помѣрѣ побѣзъ, чистъ постъ, занятията

РАБОТНИЦЫ И МАШИНЫ.

Понесли с вами да има мишица, која искалече за възможността на машината да размине тази отдалеченост на променливостта, е предположено за работниците, защото тези машини са напомняват, оттам работниците са отхвърлящи, че тези машини са отхвърлящи, че тези машини са отхвърлящи този прибор.

Известни машини-тъй вършат огромни работи. Една машина за щелци се сварва работя за десетина шини; един сръдник машина за косеци и жълчище те работи колко десетки косачи или жълчари; една машина за въздушни те овари сънчо-то и те отговаря жито-го на няма съм, работя, които, беше машина, която да върши много коне и човечии. Желзираща-ти и направляваща-ти приводите толкова стоки и човечии, за които другите ще ходят са потребни много кости и крауди. При това машина-тъй работи много по скоро, по-хубаво и по-сигурно, и по-технически, подпомага работите, като запазва-ти имащите да стане по-голями. Един Американският писател по гражданска-тия икономия каза: «Онтичността на учти, че състоянието на работниците-тъй не е става по-лонго тамо ли са възложени машини, но възможността има да слушат. Дадо са употребявани на-хубави-ти машини, там запазва-ти и работниците-тъй вън-голями; и колкото по-услъшненствувани машини са възложени, толкова по-бисока става и запазва-ти на работниците-тъй. На работниците-тъй по-фини-ти, например, са плаща почеки нежели на прости-ти земеделици, които не употребяват машини. Кин-радий-ти във тази страна са ново-толков добър сега, колкото блъх които изглеждаха железнини. Така сядо с добър, ако не по-добър, и предади-ти, тъльчи-ти, и ху-женици-тъй от всички видъ.

Онтичността на учти, че машините

Опытность-та, която други-тъ на-

— си ишли за дълго време, и уединение-то до когото тък са дошли, биха ли убъдат велико от голямъ полък, който напинава — прахо-тър и парашутизът приносат на разтворът и въблъсът на цяло-то членство. За да стане, обаче, пра-тъг по-акент, да си може иск-и да си и по-добре за да си, си и прозължава за това и въ друг-о, нещо — ет.

ДМОРСКА-ТА ЖЕЛЪЗНИЦА МЕ-
ЖУ АНГЛІИ И ФРАНШІІ.

Въ единъ отъ миниатюръ броене на
стѣтъ съ бѣхъ въ чѣмъ чѣдъ комъ,
Англий и Франсъ, съ прѣ-
дѣлъ вѣчъ да напрѣвятъ сѧ под-
мorskъ жѣлѣзныи между Англии и
Франсъ. Сета напослѣдъ въ одно
брѣвие на Академиѣъ тѣль на Науки
Г-изъ Десесентъ прѣстѣланъ раз-
ѣтъ на инженернѣтъ Г-ва Лар-
е, подъ управлѣніемъ то на когото
артиллеріи-тѣ изслѣдований под-
вѣтъ на пѣти подъ морскими
ѣзинами, съ станицы отъ Франсъ.
Споредъ този рапортъ, под-
сѣтъ поддесменъ пѣти що бѣло
или 25 мѣсяца, около 350 рапор-
та подъ поверхности на водѣ-тѣ,
кою 200 рапора подъ дно-то-
вѣтъ. За да достиче до такъи е-
жѣзини, той що почи то съ-
значително разстояніе отъ крае-
наго-то и чѣзъ слава постепенно кол-
о отишъ наѣзда, таакъ што конго
подъ море-то, той що бѣло
или 200 рапора подъ землю-тѣ пов-
ѣтъ. Той що продължавъ да слава
постепенно споредъ нѣдо-то-
вѣтъ на морско-то и дамо 3 или
по-наредъ, и гигия по че-
го наѣзда постепенно до лѣто-
дни до срѣдъ-тѣ на протокъ-тѣ,
и напрѣвлено така, што водата-
то проникна отъбрѣ, може всички
да стече на едно място, отѣ-
дже да се ичерпи съ тулумбъ. Дру-
га половина отѣмъ. Англии що ста-
чѣтъ да възмѣтъ този подземенъ пѣтъ
прѣзъ срѣдъ-тѣ на синий-тѣ бѣзини,
и съѣтъ пропашаніе-то на ильводъ
и съѣтъ отѣркавъ че той, ищестъ да бѣ-
де еднако равенъ, е или задѣлти и-
ли синишикъ много края, то прѣдѣ-
мачъ-то не може вѣче да про-
ѣзжавътъ ял-то-то си. Какъ е можа-
то да си рѣши? Само единъ възъ-
можъ начинъ е има: тѣ грабъдъ да
испитатъ дно-то на море-то по всич-
имъ пѣти прѣзъ проктъ-тѣ и да узнатъ да ли е равенъ, нали да е
има ильводъ места той да е да из-
даденъ на горѣ или синишикъ. Това е
станицо чѣзъ изѣрѣніе-то на дъ-
бочини-та на вода-тѣ, което тѣ съ
направили на 1522 мѣста. Но понеже
дѣлбочини-та на вода-тѣ съ е прѣ-
чина постоянно по причини на прили-
ви-тѣ и отли-тѣ, тѣ съ были прину-
дени да привътъ нови прѣмѣтната на
всеки четвъртъ чѣсъ. Тѣ вчѣ съ ис-
питали 20 отъ 25-ти мѣти, и до сего
изслѣдованийъ показатъ че този слава
сини бѣзини е равенъ на ильводъ.
О-станицо-тѣ 5 мѣти съ е испитатъ на
прогрѣтъ. Т-изъ Лавале съѣтъ че икъ то
ни полодри жѣлѣзни съ направи,
1,000,000 патини ще лягутъ по
ней, ежегодно, отъ конто лекъ ще
плани по 10 франса. Споредъ тъи
сѣтъ, че има 10,000,000 франка
ежегодно приходъ само отъ патини,
безъ да си земя въ винание при-
ходъ-тѣ ѝ отъ прѣбываеніе-то на стоянъ.

Най-голямата машина в това
директорие не е в пробиване—то на
тът, защото такива сили и ис-
точни машини са изнамирани,
което тъх ни ще е тъждът трудно да
добре даже тъкъс единъльзъ-
вленът на! ; година—та машина,
е била да си отстъпчи единъ слой
стодоли, видъ сълза пръбъ която
не проби. Илижкинът, за да на-
ричатъ това, испитали съ внимани-
етъ и отъ дъбът страни, сравни-
тели една с друга и памфиръ
на тът слоеве подъ протока тъкъ съ
именно, тибийши и кръзъ кръзъ-
ти, бъл тибийши и сън тибийши-
ти, бъл тибийши и сън тибийши-

за подобные подделки пять, а поддельный товар — често в тъхъ си наименования пукантия или цвѣты прѣзъ твою водка-проницкы: но синѣй-шнапшик никога не остава водка-жидкость въ проницкы итъ него. Печально нужно было признано всичко да си доказеши въ икадъ единъ слой сивъ тинквицеръ, да си простре отъ Английскай-да Френскай-тъ бѣрѣтъ, и онѣ да си иматъ достаточная добелки, да си сѣмѣтъ-тъ на инцидентъ-тъ и слой траба да бѣде 200 грамъ за квадратъ подделенный-тъ бѣрѣтъ, за да не начнѣтъ опасностъ отъ корне-то-

